№ 20. Piątek, 25 Stycznia (6 Lutego) 1874. № 20.

Prenumerata miejscowa: bez odnoszenia:
Na rok . . . 9 rsr.
„ 6 miesięcy . 4 50 k.
„ 3 miesiące . 2 25 k.
„ 1 miesiąc . . — 75 k.
Za odnoszenie dopłaca się 5 kop. miesięcznie.

DZIENNIK WARSZAWSKI

Prenumerata zamiejscowa z odsyłką pocztą:
Na rok . . . 12 rsr.
„ 6 miesięcy . . 6 „
„ 3 miesiące . . 3 „
„ 1 miesiąc . . 1 „

Prenumerata przyjmuje się: w Warszawie, w głównym kantorze Redakcji przy ulicy Miodowej Nr. 487 i w innych jej kantorach miejskich: — w St. Petersburgu, w księgarni A. T. Bazunowa na Newskim Prospekcie w domu Olchinowej: w Moskwie, w księgarni J. S. Sołowiewa.

ROK JEDENASTY.

Za ogłoszenia pobiera się: za jeden raz sześć kopiejek od wiersza druku lub jego miejsca, za dwa razy, dziewięć kopiejek, za trzy razy, dwanaście kopiejek i t. d. — Oddzielne numera sprzedają się po 5 kopiejek.

WYCHODZI CODZIENNIE, PRÓCZ DNI NIEDZIELNYCH I ŚWIĄTECZNYCH.

Kalendarz prawosławny.

W sobotę, 26 stycznia (7 lutego), — św. Ksenofonta i M. pr.
W niedzielę, 27 stycznia (8 lutego), — św. Joanna per. moszcz.
W poniedziałek, 28 stycznia (9 lutego), — św. Efrema pr.

Słońce wsch. o godz. 7 min. 36; zach. o godz. 4 min. 54.

Spostrzeżenia meteorologiczne dostarczane przez obserwatorjum warszawskie.
Dnia 24 Stycznia (5 Lutego) 1874 roku.

	Ciśnienie powietrza sprowadzone do 0°	Temper. pow. podług Celsjusza.	Wilgoć %	Kierunek wiatru.
g. 7	758.0	— 8.2	97	zachodni.
1	755.5	— 0.5	98	pół.-zachodni.
9	750.8	+ 1.0	100	zachodni.

Kalendarz rzymsko-katolicki.

W sobotę, 26 stycznia (7 lutego), — św. Romualda bisk.
W niedzielę, 27 stycznia (8 lutego), — św. Jana z Matty.
W poniedziałek, 28 stycznia (9 lutego), — św. Apolonji p. męcz.

Wysokość wody na Wiśle stóp 1 cali 11.

Najwyższy Reskrypt,

wydany do warszawskiego jenerał-gubernatora, jenerał-adjutanta Kotzebue.

Pawle Eustachowiczu. Długa służba Tronowi i Ojczyźnie i wypróbowana gorliwość w wykonywaniu wszystkich poruczanych wam nader trudnych obowiązków, pobudziły Mnie do powierzenia wam w 1862 roku Głównego Zarządu Krajem Noworosyjskim.

W ciągu jedenastu lat pozostając na stanowisku jenerał-gubernatora noworosyjskiego i besarabskiego, bezustannie skierowywaliście troskliwą uwagę i niezmordowane prace ku doprowadzeniu powierzonego wam rozległego kraju do należytego porządku, szczególnie starając się tak o ekonomiczny jego wzrost, jak i o regularne zastosowanie w nim wszystkich rozporządzeń i postanowień, które dla dobra wiernych Moich poddanych, były przez Moją wolę wytknięte i zatwierdzone. Obecnie, powoławszy was do zajęcia ważnej posady jenerał-gubernatora warszawskiego, przyjemnie Mi jest wynurzyć wam Moją szczerą wdzięczność za wzorowo-skuteczny zarząd przez was Krajem Noworosyjskim, doprowadzonym przez pożyteczną i doświadczoną działalność waszą do możności wprowadzenia w gubernjach i naczelnictwach miast, do składu tego Kraju wchodzących, zarządu na zasadach ogólnej organizacji gubernjalnej. Stanowczo jestem przekonany, że nowe, nader trudne obowiązki, przez szczególne zaufanie Moje wam poruczone, będą wykonane przez was z takiemi samemi niezmordowaną gorliwością, umiejętnością i doświadczeniem, któremi stale nacechowana była długa i bezustannie pożyteczna wasza służba Ojczyźnie.

Pozostaję dla was na zawsze przychylnym.

Na oryginale Własną Jego Cesarskiej Mości ręką napisano:

„Szczerze was kochający
ALEXANDER."

W St. Petersburgu,
17 stycznia 1874 roku.

—

* Jekaterynosławska, Twerska i Smoleńska szlachta, pobudzana uczuciami wdzięczności bez granic z powodu Najwyższego reskryptu do Ministra Oświecenia Publicznego, w którym wyłuszczona jest Najwyższa Jego Cesarskiej Mości wola o przyjęciu przez szlachtę udziału w sprawie oświaty ludowej, najpoddanniej złożyły Najjaśniejszemu Panu następujące adresa:

Jekaterinosławska.

Wasza Cesarska Mości
Najmiłościwszy Panie!

Zezwolenie Waszej Cesarskiej Mości na przybycie deputacji szlachty Jekaterinosławskiej na odsłonięcie pomnika dla spoczywającej w Bogu Cesarzowej Katarzyny II ożywiło szlachtę Jekaterinosławską, a zaufanie Waszej Cesarskiej Mości i powołanie szlachty do stanięcia na straży oświaty ludowej w duchu religji i i moralności, wzmogło w szlachcie przywiązanie bez granic i wdzięczność, i szlachta wysoko ceniąc wkładaną na nią pożyteczną działalność, postara się, w miarę swych sił, święcie spełnić Monarsze słowo powołania i wolę Waszej Cesarskiej Mości.

Szlachta Jekaterinosławska składa wiernopoddańcze uczucia wdzięczności Waszej Cesarskiej Mości za zlaną na nią łaskę i wielką ufność a zarazem szlachta gubernji Jekaterinosławskiej upoważniła swego przedstawiciela, ażeby miał szczęście powitania Waszej Cesarskiej Mości, i przy modlitwie do Boga, życzenia serdecznie jedynej Córce naszego Monarchy takiej zupełnej pomyślności w nowem Jej życiu, jakiej zażywała pod tarczą miłości rodzicielskiej i pośród ludu ruskiego, ubóstwiającego Najjaśniejszy Dom Wasz.

Twerska.

Najmiłościwszy Panie!

W reskrypcie wydanym 25 grudnia roku zeszłego do Ministra Oświecenia Publicznego, Wasza Cesarska Mość powołujesz szlachtę Rosyjską do udziału w kierunku i rozwoju oświaty ludowej, jako siły wszelkiego postępu politycznego.

Przez powołanie do tak wielkiej i świętej sprawy, okazujesz Najjaśniejszy Monarcho oznakę Waszego zaufania do szlachty i uznajesz ją za zdatną do spełnienia tych powierzanych świętych obowiązków.

Przejęta głęboką wdzięcznością szlachta Twerska, w osobie marszałków i deputatów szlachty, ma szczęście wynurzyć jednomyślnie zwykłą jej gotowość do spełnienia Monarszej woli z tem przywiązaniem i z tem poświęceniem, z jakiemi stale wykonywała każdą pożyteczną dla ojczyzny sprawę.

Z czcią składamy do stóp Waszych takie wyrażenie uczuć wiernopoddańczych szlachty Twerskiej.

Smoleńska.

Najjaśniejszy Monarcho,
Najmiłościwszy Panie!

Z uczuciem głębokiej i pełnej czci radości przeczytała szlachta Smoleńska zwrócone do naszego stanu łaskawe i drogocenne słowa Waszej Cesarskiej Mości, zawarte w Najwyższym reskrypcie, wydanym dwudziestego piątego grudnia tysiąc ośmset siedmdziesiątego trzeciego roku do Ministra Oświecenia Publicznego.

Pysznimy się tem wysokiem zaufaniem, jakiem Wasza Cesarska Mość raczyłeś uszczęśliwić w obec całej Rosji Waszą wierną szlachtę.

Tak, Najjaśniejszy Panie, nie przedostaną się niszczące i zgubne wpływy do szkoły ludowej, tego świętego zakładu sławy i pomyślności naszej drogiej ojczyzny, dopóki na jej straży, za Monarszem powołaniem naszego ukochanego Cesarza, będzie stała wiernopoddańcza, dobrzemyśląca szlachta Rosyjska, w której poszanowanie religji, przywiązanie do Tronu i Ojczyzny i poczucie obowiązku obywatelskiego, są uczuciami wrodzonemi, dziedzictwem dzielnych naszych przodków.

Po odczytaniu tych adresów, Najjaśniejszy Pan raczył Najwyżej rozkazać: podziękować szlachcie Jekaterinosławskiej, Twerskiej i Smoleńskiej za wyrażone przez nią uczucia.

—

* W czwartek, 17 stycznia, przed balem, podczas składania powinszowania Ich Cesarskim Mościom przez osoby Ciała Dyplomatycznego, mieli zaszczyt być przedstawionymi:

Najjaśniejszemu Panu i Najjaśniejszej Pani: hrabia *Lepelletier d'Aunay*, 2-gi sekretarz Ambasady francuzkiej; hrabia *Diesbach* i p. *Joli de Bammeville*, zostający przy tejże Ambasadzie; p. *Doria*, 1-y sekretarz i p. *Seymour*, 2-gi sekretarz Ambasady wielko-brytańskiej; *Nahid-Bey*, 2-gi sekretarz Ambasady tureckiej; baron *Daelman*, 1-y sekretarz Misji belgickiej; hrabia *Collabiano*, sekretarz włoskiej Misji i margrabia *Dalla-Valle*, zostający przy tejże Misji, p. *Gray Dinsmore*, zostający przy Misji amerykańskiej i p. *Perejo*.

Najjaśniejszej Pani: hrabia *Lerchenfeld-Köfering*, sprawujący inseresa Bawarji; pułkownik *Gaillard* i kapitan baron *Maistre*, zostający przy Ambasadzie francuzkiej; p. *Henryk Loftus*, zostający przy Ambasadzie wielkobrytańskiej; baron *Gyldencrone*, sekretarz Misji duńskiej; p. *Mayr*, radca Misji austro-węgierskiej i baron *Gudenus*, sekretarz tejże Misji.

Podczas balu, Jej Cesarskiej Mości miały zaszczyt być przedstawione: pani *Gaillard*, baronowa *Maistre*, baronowa *Daelman* i pani *Perejo*.

—

* W poniedziałek, 21 stycznia, wielki marszałek Dworu Oldenburgskiego, baron *Dalvigk*, z powodu swego wyjazdu, miał honor pożegnać Jego Cesarską Mość Najjaśniejszego Pana.

We wtorek, 22 stycznia, wielki podkomorzy Najjaśniejszej Królowej Wielkobrytańskiej, lord *Sidney*, z powodu wyjazdu, miał zaszczyt pożegnać Ich Cesarskie Mości Najjaśniejszego Pana i Najjaśniejszą Panię.

Następnie sir John *Cowell*, marszałek Dworu Królowej, podpułkownik Henryk *Bring* i podpułkownik wice-hrabia *Huehingbroke*, mieli zaszczyt także pożegnać Ich Cesarskie Mości.

Tegoż dnia, Poseł bucharski *Abdul-Kadyr-Bej* i dwaj sekretarze misji bucharskiej *Iman-Achmat-Urak* i *Mirza-Abdull-Agan*, mieli zaszczyt być przedstawionymi Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiemu Księciu Konstantemu Mikołajewiczowi.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Ukaz do Senatu Rządzącego.

Uznawszy za potrzebne zwinąć posadę jenerał-gubernatora noworosyjskiego i besarabskiego, rozkazujemy:

1. Zarząd w gubernjach Chersońskiej, Jekaterinosławskiej, Taurycklej i Besarabskiej i w naczelnictwach miast Odeskiem, Kercz-Jenikolskiem, Taganrogskiem i Sewastopolskiem ustanowić na ogólnych zasadach organizacji gubernjalnej i szczególnych co do naczelnictw miejskich ustanowionych przez prawo przepisów.

2. Czynność Kancelarji, która znajdowała się przy jenerał-gubernatorze noworosyjskim zwinąć, odstąpiwszy znajdujące się w biegu w niej interesa Kancelarjom gubernatorów i naczelników miejskich tych gubernij i miast, których interesa te dotyczą, a interesa ogólne przedstawić do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

3. Urzędników stanowiących tę Kancelarję, oraz tych, którzy zostają do szczególnych poruczeń przy jenerał-gubernatorze, z powodu zwinięcia tej posady, uznać za spadłych z etatu, na ogólnej zasadzie.

Dla wprowadzenia niniejszego w wykonanie, Senat Rządzący nie zaniedba wydać właściwego rozporządzenia.

Na oryginale Własną Jego Cesarskiej Mości ręką podpisano:

„ALEXANDER."

W St. Petersburgu
17 stycznia 1874 roku.

—

* Rada Państwa w oddzielnym Najwyżej zatwierdzonym Komplecie i na Ogólnem Zebraniu, roztrząsnąwszy przedstawienie Ministra Wojny o wprowadzeniu powszechnego obowiązku służby wojskowej, *uchwaliła:*

I. Poprawione według jej wniosków projekta: a) nowej Ustawy o obowiązku służby wojskowej, i b) Najwyższego ukazu o porządku wprowadzenia pomienionej Ustawy w wykonanie—przedstawić do Najwyższego Jego Cesarskiej Mości zatwierdzenia i podpisu.

II. Przepisy o oddawaniu do służby wojskowej za przestępstwa i przekroczenia małoletnich, mających co najmniej lat 17, zawarte w punkcie 2 art. 140 Kodeksu Kar, a dla mieszkańców Królestwa Polskiego w uchwale Rady Państwa Najwyżej zatwierdzonej 22 marca 1860 roku, uchylić.

III. Z powodu zamieszczenia w nowej Ustawie szczegółowych przepisów o udzielaniu opieki niższym stopniom, niezdatnym do dalszej służby wojskowej, działanie Najwyższych rozkazów z 25 lipca 1824 i 1825 roku i 12 stycznia 1849 r., o utrzymywaniu w zakładach dobroczynnych na koszt skarbu niższych stopni, którzy stali się kalekami nie z powodu ran, lecz w skutku chorób naturalnych, oraz dotyczących tego przepisów Najwyżej zatwierdzonej 25 czerwca 1867 r. Ustawy o urządzeniu bytu nieograniczenie-urlopowanych i dymisjonowanych niższych stopni (Ust. Dobr. Publ. art. 677 punkt 1 i uwaga 2, w przedłuż. 1868 roku), nie rozciągać na osoby mające wstąpić do szeregów wojsk na zasadzie nowej Ustawy o obowiązku służby wojskowej. Zarazem poruczyć Ministrom Wojny, Spraw Wewnętrznych i Finansów, za wzajemnem pomiędzy nimi porozumieniem się, rozważyć bliżej tak kształty i rozmiary wsparć ze skarbu przypadających na zasadzie wyżej przytoczonych postanowień niższym stopniom, którzy wstąpili do służby przed wprowadzeniem w wykonanie Ustawy o obowiązku służby wojskowej, jak i samego porządku wyznaczania tych wsparć i projekta ich w tym przedmiocie przedstawić do Najwyższego zatwierdzenia drogą ustanowioną.

IV. Ludzi, którzy ukryli się przed zaciągiem przed wprowadzeniem w wykonanie nowej Ustawy o obowiązku służby wojskowej, po ich ujęciu lub stawieniu się, oddawać do służby w zamian tych, którzy wstąpili za nich po za koleją lub po za losowaniem, stosując się przytem do art. 14 Najwyższego manifestu z 25 października 1868 roku.

V. Poruczyć Ministrowi Wojny:

1. Za porozumieniem się z właściwemi władzami, wnieść do Rady Państwa, w najprędszym o ile można czasie, opracowywaną w Ministerstwie Wojny kwestję o ograniczeniach w prawach osobistych i majątkowych, którym mają podlegać osoby wstępujące do służby wojskowej (Ust. o ob. sł. wojsk. art. 25), aby prawo w tym przedmiocie mogło być wydane przed wprowadzeniem w wykonanie nowej Ustawy o obowiązku służby wojskowej.

2. Za porozumieniem się z tymi Ministrami i Głównozarządzającymi, pod władzą których znajdują się zakłady naukowe, ułożyć projekta o tem, z jakich ulg pod względem terminów służby wojskowej mają korzystać uczniowie różnych zakładów naukowych, którzy nieskończyli całkowitego kursu nauk, a następnie, za porozumieniem się z Ministrem Oświecenia Publicznego, wnieść o tem przedstawienie do Rady Państwa.

3. Ułożyć i za porozumieniem się ze wszystkiemi Ministrami i Głównozarządzającymi wnieść do Najwyższego zatwierdzenia, za pośrednictwem Komitetu Ministrów, listę posad w służbie rządowej cywilnej, lub też publicznej, zajęcie których ma uwalniać stopnie zapasu od powołania do szeregów wojsk.

4. Rozważyć środki, przedsięwzięcie których jest niezbędne dla udzielenia opieki rodzinom wojskowych, zabitych lub zaginionych na wojnie, lub też zmarłych w skutku ran otrzymanych w bitwach, i projekta swoje w tym przedmiocie, za właściwem z kim należy porozumieniem się, wnieść do roztrząśnięcia Rady Państwa.

5. Rozważyć i za porozumieniem się z władzami, które mają stypendystów w różnych zakładach naukowych, przedstawić do rozstrzygnięcia Rady Państwa kwestję: czy nie należy pozwolić takim stypendystom, którzy wstąpili do służby wojskowej jako ochotnicy, pozostawać w niej, jeżeli sami tego zapragną, z oznaczeniem przy tem i warunków, przy zachowaniu których mogłoby to być im dozwolone.

6. Ułożyć i przedstawić do Najwyższego zatwierdzenia, drogą ustanowioną w wydziale Wojny, projekta o ulgach dla osób ukształconych przy odbywaniu przez nie obowiązku służby wojskowej w niższych stopniach.

VI. Poruczyć Ministrowi Spraw Wewnętrznych:

1. Rozważyć kwestję o sposobach udzielania opieki rodzinom stopni zapasu i wojaków powołanych w czasie wojny do służby i ułożywszy projekt przepisów, tak o rozdziale obowiązków w tym przedmiocie pomiędzy ziemstwo a gminy miejskie i wiejskie, pośród których pomienione rodziny będą znajdowały się, jak i o porządku wyznaczania i wydatkowania wsparć ze skarbu, wnieść pomieniony projekt do roztrząśnięcia Rady Państwa.

2. Rozważyć i za porozumieniem się z Ministrami Wojny i Finansów przedstawić do rozstrzygnięcia drogą prawodawczą kwestję o tem, na jakie mianowicie instytucje lub osoby ma być włożone prowadzenie czynności Kompletów do obowiązku służby wojskowej i odpowiedzialne zachowywanie składanych do tych Kompletów dokumentów.

3. W celu zapobiegania uchylaniu się żydów od służby wojskowej, rozważyć i za porozumieniem się z właściwemi władzami, przedstawić do rozstrzygnięcia Rady Państwa kwestję o regularniejszej niż dotąd rachubie ludności żydowskiej, włożywszy przytem obowiązki pod względem prowadzenia metryk żydowskich na zwierzchność cywilną.

4. Bezzwłocznie po wydaniu prawa o obowiązku służby wojskowej wyszukać środki do ścisłego ujawnienia całej żydowskiej ludności mezkiej do 25 lat wieku włącznie i projekta swoje w tym przedmiocie, za porozumieniem się z Ministrami Wojny i Finansów, przedstawić do roztrząśnięcia Komitetowi Ministrów.

5. Polecić za obowiązek właściwym zarządom miejskim i włościowym przeświadczenie się o rzeczywistem udzielaniu przez imanów parafialnych informacij o latach osób wyznania mahometańskiego (t. IX Praw. stan. art. 1,606 punkt 6).

VII. Poruczyć Ministrowi Finansów, za porozumieniem się z Ministrem Spraw Wewnętrznych, wnieść do Rady Państwa opinje o tem, czy należy, w obec uwolnienia niższych wojskowych podczas pozostawania w służbie czynnej i w ciągu roku po przeniesieniu do zapasu, od pobieranych pogłównie skarbowych, ziemskich i gminnych podatków, umarzać zupełnie te opłaty, lub czy też takowe mają być włożone, w całości, lub w części, na odpowiedzialność właściwych gmin.

VIII. Poruczyć Ministrowi Dworu Cesarskiego, za porozumieniem się z Ministrem Wojny, wnieść do roztrząśnięcia drogą prawodawczą opinje o najbardziej odpowiednim sposobie do uwalniania od służby czynnej wojskowej w czasie pokoju, tych z artystów teatrów Cesarskich, którzy będą posiadali rzeczywisty talent sceniczny.

IX. Poruczyć Sekretarzowi Państwa, wyjęte z projektu Ustawy o obowiązku służby wojskowej propozycje, będące w związku z pracami Najwyżej ustanowionej Komisji Paszportowej przy Kancelarji Państwa, podać do rozważenia połączonemu Kompletowi z członków Komisji Paszportowej i tej, która układała projekt Ustawy o obowiązku służby wojskowej, i ostateczne projekta tego Kompletu wnieść drogą ustanowioną do roztrząśnięcia Rady Państwa.

Jego Cesarska Mość powyższą uchwałę Rady Państwa, 9 stycznia roku bieżącego, zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

—

* Przez Najwyższe rozkazy w wydziale Wojny, w St.-Petersburgu:

1) 19 stycznia r. b., przetranzlokowany został, adjutant byłego naczelnika Warszawskiego okręgu Żandarmerji, sztabs-rotmistrz 5 Aleksandryjskiego pułku huzarów imienia Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Mikołaja Mikołajewicza Starszego *von Biederman* — do Korpusu Żandarmerji, z uwolnieniem z obecnej posady i przemianowaniem na sztabs-kapitana; przedłużony został urlop za granicę, zostającemu w kawalerji armji i do szczególnych poruczeń przy Jego Cesarskiej Wysokości Jenerał-Inspektorze kawalerji, jenerał-majorowi, Jego Wysokości Księciu Mikołajowi Piotrowiczowi *Oldenburgskiemu* — jeszcze na siedm miesięcy.

2) 20 stycznia r. b., przetranzlokowany został, podporucznik St.-Petersburgskiego pułku grenadjerów imienia Króla Fryderyka-Wilhelma III *Kusownikow* — do Wołyńskiego pułku lejb-gwardji, w stopniu chorążego.

—

Ustawa Kieleckiego Towarzystwa Dobroczynności.

(Najwyżej zatwierdzona 14 października 1873 roku).

I. Cel Towarzystwa.

§ 1. Kieleckie Towarzystwo Dobroczynności ma na celu przynoszenie ulgi losowi osób, które przypadkiem popadły w nędzę, z liczby miejscowych mieszkańców bez różnicy wyznań, i przyczynianie się do zupełnego zatamowania żebractwa.

§ 2. Odpowiednio do tego celu i w miarę rozwoju funduszów Towarzystwa, zatrudnienia jego mogą stanowić:

a) Urządzenie domu przytułku dla żebraków i wyszukiwanie im zatrudnień w miarę sił każdego.

b) Rozdawanie wsparć pieniężnych potrzebującym, po przeświadczeniu się o tem członków Rady Gospodarczej.

c) Wyszukiwanie robót i zatrudnień dla osób zdatnych pod względem wieku i sił do zarabiania sobie na wyżywienie własną pracą.

d) Zaopatrywanie ubogich w rzeczy i artykuły żywności, jakie mogą być w rozporządzeniu Towarzystwa.

II. Skład Towarzystwa.

§ 3. Towarzystwo składa się z nieograniczonej liczby członków obojga płci, wszelkich stanów i zawodów. Każdy zobowiązany podpisem w zaprowadzonej w tym celu książce do wnoszenia oznaczonej składki, uznaje się za członka Towarzystwa.

§ 4. Członkowie Towarzystwa dzielą się na członków czynnych i członków-ofiarodawców. Za czynnych członków uznają się ci, którzy obowiązują się do rocznego opłacania do kasy Towarzystwa co najmniej 6 rub., a za członków-ofiarodawców ci, którzy obowiązują się do opłacania co najmniej 3 rub. rocznie.

Uwaga. Ogólne Zebranie Towarzystwa ma prawo uwolnić od rocznych składek tych członków, którzy swemi osobistemi usługami mogą być pożytecznymi dla Towarzystwa.

§ 5. Oprócz członków czynnych i członków-ofiarodawców, mogą być członkowie honorowi, którzy wybierają się przez Towarzystwo na Ogólnych Zebraniach z liczby osób, które zrobiły znaczne ofiary na korzyść Towarzystwa.

§ 6. Członek, który nie wniesie składki w ciągu 6 miesięcy od wyznaczonego na to terminu, wzywa się o to przez Radę na piśmie; jeżeli zaś i po tem, w ciągu miesiąca, nie wniesie składki, to uważa się za ubyłego z Towarzystwa i wykreśla się z listy członków.

III. Fundusze Towarzystwa.

§ 7. Fundusze Towarzystwa stanowią: *a*) roczne składki jego członków; *b*) jednorazowe ofiary tak członków, jak i osób postronnych, w pieniądzach i rzeczach; *c*) majątki, pozostawione Towarzystwu za pomocą darowizn i testamentów; *d*) dochody zyskiwane z loterij, balów, koncertów i różnych widowisk, urządzanych na korzyść Towarzystwa; *e*) fundusz z skarbónek, wystawionych przy urządzonym przez Towarzystwo domu przytułku dla żebraków.

§ 8. Wpływające na rzecz Towarzystwa dochody oddają się kasjerowi i zapisują się jako przychód do ustanowionej w tym celu księgi.

§ 9. Z dochodów Towarzystwa, kiedy pozwolą fundusze, może być oddzielona pewna część na utworzenie kapitału zapasowego, o sposobach użycia i umieszczenia którego, Rada Gospodarcza przedstawi do uznania Ogólnego Zebrania.

IV Zarząd sprawami Towarzystwa.

§ 10. Zawiadywanie sprawami Towarzystwa porucza się: *a*) Radzie Gospodarczej, i *b*) Ogólnemu Zebraniu członków Towarzystwa.

§ 11. Rada Gospodarcza składa się z 12 członków, wybieranych przez Ogólne Zebranie, za pomocą balotowania, na jeden rok, z liczby członków czynnych i honorowych. Na przypadek ubycia któregokolwiek bądź z członków Rady, wybiera Ogólne Zebranie 6-u ich zastępców.

Uwaga. Prezydent m. Kielc, ze swego stanowiska, jest członkiem Rady Gospodarczej, lecz udział jego w zatrudnieniach Rady pozostawia się, do osobistego jego uznania.

§ 12. Członkowie Rady wybierają z swego grona prezesa, kasjera i sekretarza. W razie choroby lub nieobecności tych osób, obowiązki prezesa obejmuje członek Rady, który przy wyborze miał najwięcej głosów, a obowiązki kasjera i sekretarza—wyznaczeni do tego przez Radę jej członkowie.

§ 13. Członkowie Rady Gospodarczej sprawują swe obowiązki bezpłatnie, i żaden z członków nie może pobierać płacy z dochodów Towarzystwa.

§ 14. Radę Gospodarczą zwołuje prezes w miarę potrzeby, ale co najmniej raz na miesiąc.

§ 15. Do ważności posiedzenia Rady, niezbędna w niej jest obecność, oprócz prezesa, co najmniej połowy jej członków.

§ 16. Decyzje Rady stanowią się większością głosów, a w razie ich równości, głos prezesa daje przewagę.

§ 17. O wszystkich decyzjach Rady, sekretarz prowadzi protokuł, podpisywany przez prezesa i sekretarza; też same osoby podpisują wszystkie papiery wychodzące z Rady.

§ 18. Do czynności Rady Gospodarczej udziela instrukcję Ogólne Zebranie członków Towarzystwa.

§ 19. Rada Gospodarcza przedstawia Ogólnemu Zebraniu stan Towarzystwa, środków przedsięwziętych dla jego wzrostu i sprawozdanie z dochodów i rozchodów Towarzystwa.

§ 20. Obowiązek kasjera stanowi odbiór składek pieniężnych od członków, oraz ofiar i innych dochodów na rzecz Towarzystwa, udzielanie z ich odbioru pokwitowań, wycinanych z księgi sznurowej, dokonywanie rozchodów za asygnacjami Rady i przedstawianie Radzie co miesiąc rachunków przychodu i rozchodu.

Uwaga. Księgi wydają się kasjerowi z pieczęcią Towarzystwa, podpisem prezesa i kontrasygnowaniem sekretarza.

§ 21. Ogólne Zebrania członków Towarzystwa odbywają się, za wiadomością gubernatora, raz do roku, przeważnie w dzień otwarcia Towarzystwa. Na Zebraniach tych atentuje osoba upoważniona przez gubernatora.

§ 22. Wszyscy członkowie Towarzystwa, tak honorowi, jak i czynni, oraz członkowie-ofiarodawcy mają głos na Zebraniu. Prezydowanie na tem Zebraniu należy do prezesa Rady Gospodarczej.

§ 23. Przedmiota zatrudnień Zebrań Ogólnych stanowią:

a) Odczytanie listy członków Towarzystwa, którzy wstąpili w ciągu roku, z oznaczeniem składki, jaką obowiązali się wnosić, oraz listy członków ubyłych.

b) Wybór honorowych członków Towarzystwa.

c) Wybór członków Rady Gospodarczej i ich zastępców.

d) Roztrząśnięcie sprawozdań Rady.

e) Rozporządzenie co do zapasowego kapitału Towarzystwa.

f) Zatwierdzenie instrukcji dla Rady Gospodarczej.

g) Staranie się drogą ustanowioną o zmiany i uzupełnienia w Ustawie Towarzystwa.

§ 24. Sprawy na Ogólnem Zebraniu decydują się większością głosów członków obecnych, a wrazie ich równości, głos prezydującego daje przewagę.

§ 25. O wszystkiem zachodzącem na Zebraniu spisuje się protokół prowadzony przez sekretarza Rady Gospodarczej.

§ 26. Korespondencja i rachunkość Towarzystwa prowadzone są w języku ruskim. W tym języku także układają się sprawozdania Rady Gospodarczej i protokuła, tak tej Rady, jak i Ogólnego Zebrania, z dołączeniem, w razie potrzeby, przekładu na język polski.

§ 27. Towarzystwo ma pieczęć ze swą nazwą.

§ 28. Towarzystwo znajduje się pod władzą Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, a pod kontrolą Kieleckiej Gubernjalnej Rady Dobroczynności Publicznej, stosownie do Ustawy z 19 czerwca 1870 r. o zarządzaniu zakładami dobroczynnemi w Kraju Nadwiślańskim.

§ 29. Prezes Rady Gospodarczej Towarzystwa lub zastępujący jego miejsce zasiada w Kieleckiej Gubernjalnej Radzie Dobroczynności Publicznej, w sprawach, dotyczących zakładów Towarzystwa.

§ 30. Sprawozdanie z czynności Towarzystwa i ze stanu jego zakładów przedstawia się corocznie do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych za pośrednictwem Gubernjalnjalnej Rady Dobroczynności Publicznej i ogłasza się w dzienniku miejscowym.

§ 31. Jeżeli z jakichkolwiekbądź powodów Towarzystwo zaprzestanie swych czynności, to cały jego kapitał pieniężny i w ogóle cały jego majątek obraca się na przedmiota dobroczynności, według oznaczenia Ogólnego Zebrania.

§ 32. O zamknięciu Towarzystwa donosi się Ministerstwu Spraw Wewnętrznych za pośrednictwem Gubernjalnej Rady Dobroczynności Publicznej.

—

* *Warszawska Kasa Oszczędności* wraz z Kantorem pomocniczym przy Alei Belwederskiej pomieszczonym, w tygodniu upłynionym do dnia 20 stycznia (1 lutego) roku b., włącznie, wydała książeczek nowych 616, na które, tudzież na dawniejsze w 1134 wnioskach złożono rub. sr. 10,534 kop. 80. Na żądanie 265 uczestników (prócz procentu rub. sr. 22 kop. 27, należnego za rok bieżący od całkowitych odbiorów), wypłaciła rub. sr. 21,305 kop. 57½, i umorzyła książeczek 109. Przeto uczestników 24,331, posiada kapitał rub. sr. 872,799 kop. 54.

DZIAŁ WEWNĘTRZNY.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

* W Kaliszu agituje się obecnie projekt założenia **kasy Pożyczkowej** Przemysłowców kaliskich, na wzór podobnejże kasy istniejącej w Warszawie i cieszącej się niepospolitem powodzeniem. Obok tego *Kal.* podnosi obecnie **myśl założenia** tamże **lombardu**, w którymby naciśnięty gwałtowną potrzebą mógł znaleźć pożyczkę na zastaw, nie uciekając się do lichwiarzy, biorących w Kaliszu po 6, 8 i 10% na miesiąc. Projekt ten uważamy za tem praktyczniejszy, że powzięto go z pamięcią na przysłowie: Wedle stawu grobla. Kasa miejska kaliska posiada znakomite kapitały ulokowane w Banku; autor tedy proponuje podniesienie kilku tysięcy rubli i obrócenie na fundusz pierwotny lombardu. Bank obecnie płaci miastu 3% rocznie; pobierając w lombardzie po 6 a nawet po 8% rocznie, uczyni potrzebującym wielkle dobrodziejstwo, a procent od kapitału i wydatki na administrację bez trudności będą pokryte.

(*Gaz. Warsz.*)

—

* **Ceny targowe bydła, zboża i innych artykułów żywności w m. Suwałkach, od 8 (20) do 15 (27) stycznia 1874 roku.** *Ceny przecięciowe były następujące:* Za konia od 25 do 75 rub., za wołu od 30 do 55 rub., za krowę od 20 do 35 rub., za cielę od 3 rub. do 3 rub. 50 kop., za wieprza od 15 do 30 rub., za owcę lub barana od 2 do 3 rub. 50 kop. Za czetwert: żyta 8 rub. 95 kop., jęczmienia 6 rub. 50 kop., owsa 4 rub. 5 kop., gryki 6 rub., grochu 8 rub. 95 kop., kartofli 2 rub. 45 kop. Za czetwerik czyli $^{1}/_{16}$ część czetwerti: kaszy jaglanej 1 rub. 90 kop., jęczmiennej 1 rub. 30 kop., gryczanej grubej 1 rub. 80 kop., drobnej 1 rub. 60 kop. Za pud: mąki pszennej 1-go gatunku 2 rub. 40 kop., 2-go gatunku 2 rub. 20 kop., żytniej 1-go gatunku 1 rub. 20 kop., 2-go gatunku 70 kop. Za funt: chleba pytlowego $3^{1}/_{2}$ kop., razowego $2^{1}/_{4}$ kop., mięsa wołowego 1-go gatunku $7^{1}/_{2}$ kop., 2-go gatunku 7 kop., cielęciny $6^{1}/_{2}$ kop., wieprzowiny 1-go gatunku 9 kop., 2-go gatunku $8^{1}/_{2}$ kop., baraniny $5^{1}/_{2}$ kop. (*Dzien. Gub. Suw.*).

WIADOMOŚCI MIEJSCOWE.

* Dnia 22 stycznia (3 lutego) r. b., w lokalu warszawskiego Klubu myśliwskiego, dany był przez członków tegoż obiad pożegnalny na cześć jenerał-adjutanta barona P. A. Frederiksa, byłego naczelnika warszawskiego okręgu żandarmskiego, powołanego obecnie na stanowisko jenerał-gubernatora Syberji wschodniej i dowodzącego wojskami tamecznego okręgu wojskowego. Członkowie Klubu myśliwskiego zgromadzili się dla uczczenia i pożegnania szanowanego powszechnie dyrektora Klubu. O godzinie wyznaczonej, zgromadziło się w sali Klubu około 80 osób; sala przyozdobiona była wspaniale i z wielkim gustem kwiatami i krzewami egzotycznemi; odjeżdżający powitany został serdecznie przez swoich znajomych i spółczłonków Klubu. Podczas obiadu, prezes Klubu myśliwskiego, hrabia M. Potocki, miał krótką, lecz pełną uczucia mowę, w której wynurzył ubolewanie z powodu wyjazdu barona Frederiksa i życzenie powodzenia w nowym zawodzie służby rządowej. Następnie przemówił w kilku wyrazach serdecznych jenerał-major Bontemps, który wynurzył baronowi Frederiksowi, w imieniu właścicieli dóbr kraju tutejszego, głęboką wdzięczność za jego działalność skuteczną. Podczas obiadu grała orkiestra p. Lewandowskiego. Obiad był wielce ożywiony i zgromadzeni goście porozjeżdżali się dopiero po północy.

—

* W zeszłą środę, na posiedzeniu administracji ogólnej Warszawskiego Towarzystwa Dobroczynności, udzielono nominacje na członków rad opiekuńczych: do cyrkułu I-go dla pp. Józefa Samina i Juljana Załęskiego, do cyrkułu VIII dla Piotra hr. Łubieńskiego, do cyrkułu XII dla księży Teofila Kozłowskiego i Stanisława Niewiadomskiego, niemniej dla p. Henryka Piaszczyńskiego. (*Kur. Codz.*)

—

* Warszawski Ober-Policmajster, z orszaku Jego Cesarskiej Mości jenerał-major Własow, niniejszem zawiadamia wszystkich właścicieli domów miasta Warszawy i zawiadujących różnego rodzaju gmachami rządowemi i publicznemi, że flaga państwa austryjackiego składa się z dwóch podłużnych pasów, czarnego i żółtego, wszakże żółty, powinien być u góry, czarny zas u dołu.

—

* *Biuro informacyjne o nędzy wyjątkowej*, ma honor podać do publicznej wiadomości, że z ofiar które wpłynęły w ciągu ubiegłego miesiąca, to jest od dnia 20 grudnia (1 stycznia) do 20 stycznia (1 lutego) 1874 roku, zasilono ubogich sprawdzonych przez siostry miłosierdzia, w ogólnej kwocie rs. 476 kop. 65; którą to sumę biuro rozdało pomiędzy 189 rodzin.

Z INNYCH GUBERNJI.

* *S. Petersb. Zeitung* donosi, że 12 (24) stycznia, Najdostojniejsi Nowożeńcy zwiedzili, w asystencji osób ze swego orszaku, znany **arsenał carskosielski**, gdzie powitani zostali przez jenerał-adjutanta Gogela, który przedstawił im dyrektora arsenału p. Kemmerera i profesora Rockstuhla. Ci ostatni oprowadzali następnie Ich Wysokoście w arsenale, zwracając ich uwagę na ciekawsze przedmioty. Książę Edymburski oglądał z szczególnym interesem broń znajdującą się w arsenale i dowiódł znawstwa w tym względzie. Gdy Ich Wysokoście zeszli na dół i zapisali swoje nazwiska do księgi zwiedzających arsenał, profesor Rockstuhl ofiarował księciu Edymburskiemu wspaniały egzemplarz swego dzieła: „*Souvenir de Tzarskoé Selo*,” zawierającego widoki wnętrza arsenału i rysunki najgodniejszych uwagi przedmiotów objętych tym zbiorem. Książę przyjąć raczył łaskawie tę ofiarę i oglądał tuż wyborne rysunki tego dzieła. Po wynurzeniu zupełnego swego zadowolenia, Najdostojniejsi Goście opuścili arsenał, w którym zabawili około godziny. Wieczorem, o godzinie $9^{1}/_{2}$, Najjaśniejszy Pan, po powrocie z polowania w Gatczynie, odwiedził Najdostojniejszych Nowożeńców.

—

Cesarskie Ruskie Towarzystwo Jeograficzne.

(*Protokół Zebrania Ogólnego 9 stycznia 1874 r.*).

Pod prezydencją wice-prezesa *P. P. Siemionowa*, obecnymi byli członkowie honorowi: Jego Cesarska Wysokość Wielki Książę Mikołaj Konstantynowicz, hrabia F. P. Liedke, 52 członków rzeczywistych i 40 gości, pomiędzy którymi znajdował się dziekan westminsterski p. Stanley i kilku innych znakomitych anglików.

Posiedzenie zagajone zostało następującem sprawozdaniem sekretarza *M. J. Wieniukowa*:

„Na czele wiadomości, jakie biuro Towarzystwa może zakomunikować dziś zgromadzeniu, postawić należy naturalnie wieść radośną o pomyślnym powrocie do Petersburga naszych nieustraszonych podróżników, M. M. Przewalskiego i M. A. Pylcowa. Witając ich wśród nas z gorącem spółczuciem, wywiązujemy się jedynie z obowiązku moralnego. Trzy lata upłynęły od chwili, w której Towarzystwo nasze wynurzało życzenia pomyślnej podróży dla odważnych uczonych, którzy udawali się do krajów znanych zaledwie z nazwisk. Od owej chwili, członkowie Towarzystwa, zarówno jak i cały świat wykształcony, nieprzestawali śledzić z interesem postępy ich dalekich podróży. Te karty „Wiadomości Tow. jeogr.“, które zawierały opowiadania o podróży M. M. Przewalskiego i M. A. Pylcowa, czytane były zwykle przed innemi, i nie ulega wątpliwości, że to zainteresowanie się znojami nieustraszonych podróżników, z których jeden dotknięty był ciężką gorączką podczas przejazdu przez pustynie Mongolji, nie tylko nie osłabnie do końca, lecz nawet wzrastać będzie przy komunikowaniu światu uczonemu poglądu systematycznego na dokonane odkrycia i badania.

„Od tej, ukończonej obecnie wyprawy, przechodząc do innych, odbywających się obecnie lub tylko projektowanych, wspomniemy o powrocie do Irkucka p. Czekanowskiego z nad Dolnej Tunguzki i o nowej jego podróży nad Oleniek, dokąd musiał już udać się do chwili obecnej. W Azji środkowej możemy wskazać jedno przedsięwzięcie, które przyjdzie do skutku w roku bieżącym, mianowicie zamierzone zbadanie drogi handlowej od brzegów Jan-uzy-cizianu, przez Chami, do brzegów Irtyszu. Nazwiska osób, które wezmą prawdopodobnie udział w tem przedsięwzięciu — pp. Sosnowskiego i Matusowskiego — znane są dostatecznie Towarzystwu; spodziewać się przeto można, że oprócz rezultatów ważnych we względzie handlowym, osiągnięte także zostaną rezultaty mające doniosłość dla jeografji. Nareszcie, wśród samego Towarzystwa naszego, powstał w ciągu miesiąca ubiegłego cały szereg kwestij dotyczących badań w Azji środkowej, w tych mianowicie jej częściach, które stanowią kresy południowe Turkiestanu ruskiego.”

Po ukończeniu sprawozdania o interesach bieżących, prezydujący w oddziale etnografji, L. M. Majkow, odczytał opinję komisji tego oddziału o pracy hrabiego A. S. Uwarowa: „Merianie i ich byt“, za którą Towarzystwo przyznało najwyższą nagrodę naukową, mianowicie medal Konstantynowski. Hrabia A. S. Uwarow przyjął osobiście ten medal z rąk wiceprezesa, wśród głośnych i przeciągłych oklasków ze strony obecnych. Następnie odczytane zostały ułożone w oddziale statystyki recenzje o pracach J. W. Czasławskiego (o handlu zbożowym w Rosji) i L. M. Sobolewa (badania jeograficzno-statystyczne co do okręgu zarawszańskiego), którym przyznane zostały małe medale złote, doręczone im tuż wśród jednomyślnych oznak zadowolenia ze strony obecnych. Trzy inne osoby: pp. Fritsche, Nachwalnych i Jefimenko, pracom których przyznano również medale złote, nie znajdowały się na posiedzeniu z powodu nieobecności w Petersburgu. Medale srebrne przyznane zostały: pp. Wiesiełkowowi, Gromowowi, Komarowowi, Małomowi, Mosinowi, Pawłowskiemu, Polakowowi, Potaninowi, Sosnowskiemu, Ulrichowi, Juferowowi, Jakszygowi i Oldze Aleksandrównej Fedczenko. Medale nareszcie bronzowe przyznano pp. Dickhofowi, Kulizbinowi, Michajłowowi i Pigulewskiemu.

Rezultatem dokonanego na tem posiedzeniu balotowania było zaproszenie na członka honorowego Towarzystwa A. E. Włangalego, byłego posła naszego w Pekinie. Oprócz tego, na samem początku posiedzenia, wice-prezes oświadczył, że zgodnie z życzeniem jednomyślnem Rady, raczył przyjąć godność członka honorowego Jego Królewska Wysokość Książę Alfred Edymburski, znany z licznych podróży we wszystkich częściach świata.

—

LISTA

nagród przysądzonych przez międzynarodowy Sąd biegłych wystawcom Ruskiego oddziału wystawy powszechnej w Wiedniu w 1873 roku.

(Ogłaszana z rozporządzenia Najwyżej ustanowionej Komjsji do udziału Rosji w wystawie powszechnej w Wiedniu w 1873 roku)

(*Dalszy ciąg* *).

GRUPA VII.

Wyroby metalowe.

Medale postępu.

Adlerowi Bazylemu, w Moskwie, za nowe sposoby pozłacania; *Zawiałowym* braciom Aleksemu i Teodorowi, w gubernji Niższonowogrodzkiej. we wsi Worsmie, za wyroby nożownicze; *Owczynnikowowi* Pawłowi, w Moskwie, za wyroby srebrne w guście narodowym; *Postnikowowi* Andrzejowi, w Moskwie, za wyroby srebrne w guście narodowym; *Sazikowom* Sergjuszowi i Walentemu, w St. Petersburgu i w Moskwie, za wyroby srebrne w guście współczesnym i narodowym; *San-Galli* Franciszkowi, w St. Petersburgu, za kratę metalową; *Chlebnikowowi* Janowi, w Moskwie, za wyroby srebrne w guście narodowym; *Szopenowi* Feliksowi, w St. Petersburgu, za wyroby brązowe.

Medale zasługi.

Aleksiejewowi Włodzimierzowi, w Moskwie, za złote i srebrne hafty; *Baninowi* Aleksandrowi, w gubernji Niższonowogrodzkiej, we wsi Pawłowie, za wyroby stalowe; *Bałaszewom* braciom, w Tule, za wyroby blaszane; *Bałaszewowi* A., w Tule, za samowary, przybory do okien i drzwi; *Bothemu* Robertowi, w Warszawie, za kasy żelazne; *Barypajewowi* Teodorowi z synowcem Janem, w gubernji Niższonowogrodzkiej, we wsi Pawłowie, za wyroby stalowe; *Jewlewowi* Andrzejowi, w Moskwie, za złoto pozłotnicze; *Kabakinowi* Artemjuszowi, w gubernji Niższonowogrodzkiej, w powiecie Gorbatowskim, we wsi Pawłowie, za noże i nożyczki; *Kołczynowi* Mikołajowi, w Moskwie, za goździe z drutu; *Krumbügelowi* Ottonowi, w Moskwie, za wyroby złote i jubilerskie; *Matiszewowi* Aleksandrowi, w Moskwie, za wyroby srebrne i z arżantiny; *Müncheimerowi* Władysławowi, w Warszawie, za guziki metalowe; *Morandowi* Adolfowi, w St. Petersburgu, za wyroby metalowe; *Neumanowi* Hugonowi, w Warszawie, za tkaniny galwanizowane z miedzianego i żelaznego drutu; *Podsziwałowowi*, w Peterhofie, za podkowy; *Popowowi* Józefowi, w Tyflisie, za broń z ozdobami; *Siemienowowi* Bazylemu, w Moskwie, za wyroby srebrne w guście narodowym; *Stremowi* Augustowi, w St. Petersburgu, za wyroby brązowe i aparat do toczenia; *Jachimkowi* Janowi i *Sosnowskiemu* Jakóbowi, w Warszawie, za broń.

Medal wytwornego gustu.

Cziczilewowi Janowi, w Moskwie, za wyroby złote jubilerskie.

Medale współpracownictwa.

Bałaszewowi, rysownikowi w fabryce wyrobów srebrnych P. Owczynnikowa, w Moskwie; *Berggrünowi* Gustawowi, mechanikowi w fabryce Franciszka San-Galli, w St. Petersburgu; *Żukowskiemu* A., sztycharzowi w fabryce wyrobów srebrnych P. Owczynnikowa, w Moskwie; *Łosbutowowi* Herasimowi, w fabryce wyrobów srebrnych Sergjusza i Walentego Sazikowów w St. Petersburgu i Moskwie; *Owczynnikowowi* A., dyrektorowi fabryki wyrobów srebrnych Pawła Owczynnikowa, w Moskwie; *Osipowowi* A., giserowi w fabryce wyrobów brązowych Franciszka San-Galli, w St. Petersburgu; *Friedrichowi* Wilhelmowi, majstrowi ślusarskiemu w fabryce Franciszka San-Galli, w St. Petersburgu; *Schneiderowi*, w fabryce Mikołaja Stange, w St. Petersburgu.

Dyplomy uznania.

Agat-Kelbałaj-Hussein-Ogły, w gubernji Bakińskiej, we wsi Łanczu, za roboty miedziane z rżniętemi ozdobami; *Ali-Musa-Ogły*; w Dagestanie, za broń; *Götschkemu* Gustawowi, w Tyflisie, za broń myśliwską, *Gorszkowowi* Grzegorzowi, w gubernji Niższonowogrodzkiej, we wsi Pawłowie, za brzytwy; *Kapustinowi* Pawłowi, w gubernji Niższonowogrodzkiej, we wsi Pawłowie, za wyroby stalowe; *Kopelmanowi* Samsonowi, w gubernji Płockiej, w powiecie Płońskim, za naczynia kuchenne; *Kotkowskim* braciom, w gubernji Radomskiej, na st. Ostrowcu, za goździe maszynowe; *Korwinowi-Krukowskiemu* Józefowi, w St. Petersburgu, za wyroby metalowe; *Łapinowi* Piotrowi, w gubernji Niższonowogrodzkiej, we wsi Chrienowie, za nożyczki; *Pinogorewowi* Janowi, w gubernji Niższonowogrodzkiej, we wsi Witkułowie, za pilniki stalowe; *Pinogorowowi* Stefanowi, w gubernji Niższonowogrodzkiej, we wsi Witkułowie, za pilniki stalowe; *Raztieriajewowi* Sergjuszowi, w St. Petersburgu, za śrót i blachę; *Tyfliskiemu komitetowi pomocniczemu*, za zbiorową wystawę robót miejscowych; *Schaafa* synom, w St. Petersburgu, za nóż myśliwski i pałasze; *Szekanowowi* Mikołajowi, w Moskwie, za wyroby brązowe. (*D. c. n.*)

*) Patrz Nr. 17 *Dzien. Warsz.*

TELEGRAMY

DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

* **Berlin, 5 lutego. Parlament niemiecki otwarty został mową tronową, zapowiadającą złożenie projektu do prawa wojskowego, mającego na celu zabezpieczenie niepodległości teritorjum i spokojnego rozwoju wewnętrznego. Złożone także zostaną projekta do praw w przedmiocie prasy i załatwiania sporów z robotnikami przez sądy złożone z właścicieli zakładów fabrycznych i robotników. Dalej powiedziano w mowie tronowej, że stosunki z zagranicą upoważniają do nadziei, że żadne z mocarstw nie zostanie wprowadzone na drogę fałszywą przez dążności stronnicze, skierowane do naruszenia pokoju. Zjazdy monarchów wlewają w cesarza ufność co do dalszego, niezachwianego trwania pokoju.**

* **Paryż, 5 lutego. Mowa marszałka Mac-Mahona wywarła pomyślne wrażenie. L'admirault żąda dziś od Zgromadzenia Narodowego upoważnienia do ścigania na drodze sądowej deputowanego Honcourt za udział w kommunie.**

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

* O uroczystościach, które odbyły się w Londynie i innych miastach Anglji z powodu zaślubin Jej Cesarskiej Wysokości Wielkiej Księżniczki Marji Aleksandrównej z Księciem Edymburskim, *Times* podaje następujące szczegóły:

„W Londynie odprawione zostało 23 stycznia nabożeństwo dziękczynne w cerkwi ruskiej, na którem znajdowali się hr. Brunnow i osoby należące do składu ambasady: pp. Bartolomey, Dawydow pierwszy sekretarz, kapitan Kopytow sekretarz wojskowy i wiceadmirał Butakow. Na nabożeństwie tem obecną była także pani Bieland, małżonka posła niderlandzkiego. Nabożeństwo celebrowane było przez księdza zostającego przy ambasadzie ruskiej. Duchowieństwo biorące udział w tem nabożeństwie miało na sobie kosztowne szaty pontyfikalne, protojerej zaś Popow miał na szyi order św. Anny, przysłany mu przez Najjaśniejszego Pana. O godzinie 1-ej po południu dano w parku Saint-James 61 salw z dział. Wieczorem dom ambasady ruskiej był niluminowany. Front główny tego domu, wychodzący na plac Chisgams, przyozdobiony był cyframi Najdostojniejszych Nowożeńców. Lord Granville dawał tego dnia wielki obiad, na którym znajdowały się między innemi następujące osoby: ambasador ruski, posłowie niemiecki, niderlandzki i duński, książę sasko-wejmarski, książę D. Golicyn, margrabia Lansdown, p. Gladstone, p. Bright, wice-admirał Lichaczew, kapitan Kopytow, pp. Bartolomey, Dawydow i inni.

„Iluminacja na cześć zaślubin nie wszędzie miała miejsce, wielu bowiem zwleka z takową do czasu przybycia Najdostojniejszych Nowożeńców. Niektóre dekoracje były bardzo piękne. Ulica Pall-Mall była zalana ogniami. Klub armji i floty udekorowany był nadzwyczaj wspaniale,—tarczą ogromnych rozmiarów, około 12 stóp w średnicy, z godłami armji i floty, przyozdobionemi barwami heraldycznemi. Tarcza otoczoną była ogromną girlandą z liści dębowych i wawrzynowych, z kokardą białą. Pod tarczą wypisane było godło klubu: *Unitate fortior*, uwieńczone koroną brylantową. W szkole politechnicznej okazywano widoki przyrody ruskiej i obrazy przedstawiające uroczystość

zaślubin, przyczem Dr. King miał krótką prelekcję objaśniającą pomienione widoki i obrazy. Przedstawiciele firm dostawców Księcia Edymburskiego, w liczbie 120, byli na obiedzie w pałacu Saint-James. Jeden z starszych pomiędzy niemi, Felton z Birminghamu, przyozdobił stoły krzewami podzwrotnikowemi z własnych oranżerij. W Midletemple prawnicy dawali obiad. Kasjer Kenion wzniósł toast za zdrowie Najdostojniejszych Nowożeńców. W teatrze Globe, po przedstawieniu „Domby i Syn", Montegue i Emery odczytali krótki adres, napisany umyślnie z powodu tej uroczystości."

* W zeszłą sobotę p. Bright przemawiał do swoich wyborców, lecz przez roztropność powstrzymał się od powtórzenia swoich opinji o paragrafie 25 prawa dotyczącego edukacji publicznej, jak również nie zrobił najmniejszej alluzji do wojny z Aszantami. Spodziewano się przecież, że deputowany z Birminghamu, którego opinje, odnośnie do obydwóch tych przedmiotów, uchodzą za niezupełnie zgodne z opinjami niektórych jego kolegów, uczyni jakieś zadośćuczynienie opinji stronników pokoju. Lecz p. Bright pozostał milczącym, zapewne z obawy wywołania burzliwych dyskusji i narażenia na szwank jedności pomiędzy liberalnem stronnictwem, tak potrzebnej w uroczystej chwili przesilenia wyborczego. Tak więc, mowa jego była prostem powołaniem się na zasługi rządu, godne zjednać mu zaufanie kraju, a opartem na usługach oddanych przez ministerstwo p. Gladstona w ciągu jego pięcioletniej egzystencji.

---

* Rząd marszałka Serrano pokonał wielką trudność, zagrażającą jego polityce wewnętrznej. *Gazeta Madrycka* ogłosiła dekreta nominujące czterdziestu czterech gubernatorów cywilnych na prowincji. Stronnictwa skoalizowane, które dostały się do władzy przez zamach stanu jenerała Pavia, ubiegały się żywo o te posady. Ostatecznie jednak radykaliści poczynili dość znaczne ustępstwa. Wiadomości nadchodzące o działaniach jenerała Moriones, są najsprzeczniejsze. Ostatnie korrespondencje nadesłane z San-Sebastian potwierdzają że jenerał ten w dniu 27 stycznia znajdował się na drodze ku Bilbao i Durango. Karliści jednak zaprzeczają energicznie tym poruszeniom republikańskiego wodza. Według innych znowu wieści, Moriones pomaszerował przez Villaro. Ostatniej tej wiadomości dodaje wiarogodności ta okoliczność, że zgadza się ona z innemi jeszcze pogłoskami, według których część sił karlistowskich oblegających Bilbao, miała się zwrócić na zachód, dla spotkania się tam z wojskami republikańskiemi.

Telegramy z gazet zagranicznych.

* *Paryż, 3 lutego.* Minister handlu, p. Desseiligny miał wczoraj w Nevers mowę, przyczem wspomniał również o przedłużeniu władzy marszałka Mac-Mahona na lat 7 i między innemi zrobił uwagę, iż kilkoletni rozejm pomiędzy stronnictwami jest koniecznie potrzebnym w interesie stosunków pracy i spokojności publicznej. Będzie to również korzystnem dla przyszłego ostatecznego rozwiązania obecnego położenia. Z tego też powodu należy unikać niezgody, uspokoić się i popierać rząd wiernie i energicznie dla pomyślności kraju.

* *Paryż, 4 lutego.* *Ajencja Havas* ogłasza następującą depeszę z Rzymu pod datą wczorajszą: W dobrze poinformowanych sferach mniemają, iż bulla, zawierająca osobne postanowienia co do przyszłego *conclave*, datowaną jest 8 grudnia 1870 r. (w święto Niepokalanego Poczęcia). Co do treści pomienionej bulli powiadają, iż kardynałom pozostawioną jest dostateczna swoboda do odstąpienia w razie, gdyby okoliczności tego wymagały, od tradycyjnych przepisów względem miejsca i formalności conclave. Bulla zawiera jednak postanowienie, podług którego papież może zmienić ją przed swą śmiercią, lub też cofnąć ją zupełnie.

* *Wersal, 3 lutego.* Na dzisiejszem posiedzeniu Zgromadzenia Narodowego, rozpoczęto rozprawy nad nowem prawem podatkowem i ukończono obrady nad pierwszym artykułem. Odrzucone zostały rozmaite projekta do praw, między innemi i wniosek za zaprowadzeniem podatku od dochodów.

* *Wiedeń, 4 lutego.* *Neue Freie Presse* ogłasza tekst wysłanego przez włoskiego ministra spraw zagranicznych, p. Visconti-Venosta, okólnika z dnia 1 stycznia r. b., zbijającego niepokój, jakoby wybór papieża nie mógł odbyć się swobodnie i bez przeszkód w Rzymie.

* *Wiedeń, 4 lutego.* Komisja budżetowa izby deputowanych przyjęła wszystkiemi głosami przeciwko trzem rezolucję, podług której w końcu lipca r. b. zniesionym być ma fakultet teologiczny w Inszpruku. Minister wychowania publicznego, p. Stremayer oświadczył się przeciwko pomienionej rezolucji i uwydatniał, iż w swoim czasie i w związku z postawionemi wówczas przez izbę deputowanych wnioskami właściwemi, ogólne postanowienia legalne zastosowane zostały również do fakultetu teologicznego w Inszpruku.

* *Londyn, 4 lutego.* P. Gladstone obrany został wczoraj ponownie, 5,968 głosami, członkiem parlamentu w okręgu wyborczym Greenwich. Jako drugi deputowany tegoż okręgu obrany został powtórnie dotychczasowy reprezentant, p. Boord, należący do stronnictwa konserwatywnego. Ten ostatni otrzymał 6,193 głosy.

* *Londyn, 4 lutego.* Dotychczas odbyto ogółem 242 wybory, z których 106 wypadło w duchu liberalnym i 136 w duchu konserwatywnym. Liberalni uzyskali dotychczas 10 nowych kandydatów, konserwatyści zaś 126.

---

* Gazeta *Figaro* donosi ze źródła wiarogodnego, że **obrońca Bazaina** Lachaud, zrzekł się wynagrodzenia za swą obronę. Ex-cesarzowa Eugenja posłała mu podarunek na pamiątkę tej sprawy. Koszta precesowe będą zapłacone przez byłą królowę Izabellę, która także oznajmiła pani Bazaine, że pragnie przyjąć na siebie wychowanie dzieci skazanego.

—

* Berlińska *National Zeitung* donosi, że znany doktór **Aloizy Pichler**, osądzony za kradzież książek z cesarskiej bibljoteki publicznej, powrócił 29-go grudnia do Bawarji. Gazeta pomieniona dodaje, że doktór Pichler, jak wiadomo, jest uczonym orjentalistą, mówiącym piętnastu żywemi językami.

—

* Podług doniesień z Vick, podawanych przez depeszę barcelońską z d. 3-go stycznia, **karliści** otworzyli tam wrota więzień miejskich, spalili więzienie, teatr, archiwa, izbę sądową i ratusz, rozstrzelali 23 liberalistów i uprowadzili 100 jeńców, w tej liczbie pułkownika pułku nawarskiego i nałożyli na miasto kontrybucję 50,000 duros. Zagrozili także alkadowi miejscowemu karą 9,000 duros, jeśli nie każe znieść fortyfikacij.

Redaktor, **Mikołaj Berg.**

PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

* Najwyżej zatwierdzona 1-go stycznia 1874 roku **Ustawa o obowiązku służby wojskowej, w przekładzie na język polski**, wyszła z druku w oddzielnej **broszurze.** — Jest do nabycia **w Kantorze Drukarni** przy ulicy Miodowej pod Nr. 487 w gmachu Sądu Appellacyjnego, oraz w znaczniejszych księgarniach. Cena egzemplarza **kop. 25.** 685.

—

* Niedawno, w sobotnim 21 Numerze *Kurjera Warszawskiego*, jeden z zamieszczonych tam w „Dodatku" anonsów, tak się rozpoczyna: „Cukiernia J. Janowskiego, **Dawniej Loursa**, w gmachu Teatralnym, poleca i t. d." Czyliżby nowa firma osiedlona na starożytnem gnieździe poprzednika, nie ufała własnej renomie, i czuła potrzebę zespolić się z nazwiskiem Loursa dla nadania swoim produkcjom więcej waloru? Rzecz to daremna! bo ostróżny Lourse, przenosząc się do Europejskiego Hotelu, całe to właśnie sympatyczne „*dawniej*," jako własność dobrze zapracowaną, zabrał wraz z sobą i snadź dla tego, w rzadkich zresztą, ogłoszeniach swoich, nigdy się na poprzednika swego, p. Czernera, powoływać nie potrzebuje.

Warszawa
dnia 25 stycznia (6 lutego).

Widowiska.

WIELKI TEATR. — *Dziś*, w piątek, opera w 5-u aktach, **L'Ebrea (Żydówka)**, przez artystów włoskich; abonament zawieszony. - Początek o godzinie 7 i pół. — *Jutro*, w sobotę, opera **Mosè (Mojżesz)**, przez artystów włoskich; abonament zawieszony. — *Wczoraj*, było osób 335.

TEATR ROZMAITOŚCI. — *Dziś*, w piątek, dramat w 4-ch aktach, **Czarne djabły**. — Początek o godzinie 7 i pół. — *Jutro*, w sobotę, komedja **Helena de la Seiglière**. — *Wczoraj*, było osób 635.

GABINET ZOOLOGICZNY (w gmachu uniwersytetu warszawskiego). — Otwarty **w niedziele** bezpłatnie.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH. — Otwarta *codziennie*, od godziny 11-ej rano do godziny 5-ej po południu, w gmachu obok kościoła św. Anny. — Wejście od osoby w dnie powszednie kop. 15; — w niedziele zaś i święta kop. 5.

TIVOLI. — *Dziś i codziennie*, **Podwójny Koncert słynnych śpiewaków** z Wiednia panny Kossari i p. Lebourd, i **orkiestry węgierskiej** pod przewodnictwem Karola Baloga. — Początek o godzinie 7 i pół. — Wejście kop. 30.

* W dniu 24 (5) bież. mies. i roku, chorych w 8-miu cywilnych szpitalach: przybyło 63, wyzdrowiało 36, umarło 7, pozostało 1902 (mężczyzn 916, kobiet 986), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 194, kobiet 181.

Przyjechali: — Sekretarz stanu, tajny radca *Nabokow* i jenarał-major *Lachnicki*, z St. Petersburga.

Cena okowity dnia 24 stycznia (5 lutego).

	wiadro od rs.	garniec od rs.
Hurtowa składowa	5.81^{1}—5.84^{2}.	1.89—1.90.
Pojedyncza szynkarska		1.91—1.93.

Stosunek garnca do wiadra 100:307 1/4. *(G. H.)*

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ
dnia 25 Stycznia (6 Lutego) 1874 roku.

Weksle.			Żądano Rs.	Żądano k.	Płacono R.	Płacono k.
Berlin	100 Tal.	2 m.	108	75	108	45
"	" "	8 d.	108	60	108	30
Gdańsk	" "	2 m.	108	67 1/2	108	37 1/2
Hamburg	300 B. Mk.	2 m.	—			—
Londyn	1Ft. Szter.	3 m.	7	30 1/2	7	28 1/2
"		kr. ter.	—	—	—	—
Paryż	300 Frank	10 d.	87	45	87	15
"		"	—	—	—	—
Wiedeń	150 Zł. W. A.	2 m.	96	—	—	—
"	à vista		96	90	96	45
Petersburg	100 Rsr.	3 m.	98	25	—	—
"	" "	3 d.	—	—	—	—
Moskwa	" "	1 m.	—	—	—	—
Akcje i Obligacje Kolei Żelaznych.						
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rsr. 125			—	—	144	—
Obligacje Głów. Tow. Ros. dróg żelaznych po franków 2,000 za rs. 100			—	—	—	—
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Wied. za sztukę			88	75	88	25
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Wied. po 500 fr.			—	—	—	—
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Wied. po 100 talarów za sztukę			—	—	—	—
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Bydg. za rs. 100			68	75	—	—
Akcje " " po 500 rs.			—	—	72	50
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Teresp. za rs. 100			113	75	113	—
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Terespolskiej			—	—	—	—
Akcje drogi żelaznej fabr. Łodzkiej rs. 100			—	—	101	50
Akcje banku handl. w Warszawie po 250 rs.			—	—	—	—
Akcje banku hand. War. IV Em. z wpłatą rs. 100			—	—	—	—
Akcje banku handlowego w Łodzi po 100 rs.			—	—	—	—
Akcje banku dyskontowego w Warszawie za sztukę rs. 250			—	—	—	—
Akcje Warsz. Towarz. Ubezp. od ognia za sztukę z wpłatą rsr. 125			—	—	127	—
Akcje Towarz. Łazienek i Łaźni rs. 500			—	—	—	—
Papiery Publiczne (bez wartości kuponów).						
Obligi Skarbu za rs. 100			—	—	—	—
Obligacje cząstkowe z 1835 złp. 500 za sztukę			—	—	—	—
Certyfikaty Banku na Oblig. cząstk. lit. A. po złp. 300 sztukę			—	—	—	—
Lit. B. po złp. 200 za sztukę bezuponu			—	—	—	—
Dowody Komisji Centr. Likw. za rs. 100			—	—	—	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji pierwszej za rs. 100			94	50	94	20
Listy Zastawne III-go Okresu Serji drugiej za rs. 100 1)			93	85	93	55
Listy Zastawne nowe 5% z r. 1869 2)			92	95	92	65
5% Listy Zastawne miasta Warszawy 3)			88	95	88	65
" " " II Serja			87	95	87	65
5% Listy Zastawne miasta Łodzi 4)			—	—	—	—
Listy likwidacyjne za rs. 100 5)			79	40	79	10
5 pożyczka rosyjska Stiglitza z 1854 za rs. 100			—	—	—	—
i pożyczka rosyjska Stiglitza z 1855 za rs. 100			—	—	—	—
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860 za rs. 100			97	50	96	50
Metaliki Lutowe za rs. 100			—	—	101	—
" Sierpniowe za rs. 100			—	—	100	50
Rosyjska pożyczka prem. z 1864 rs. 100			164	50	—	—
" " " ditto ostęplowana			—	—	—	—
" " " 1866 rs. 100			165	75	—	—
" " " ditto ostęplowana			—	—	—	—
5% Listy Zastawne Rosyjskie			—	—	—	—

1) Wartość kuponu bieżącego od Listów Zastawnych rs. — k. 48 5/9.
2) Wartość kuponu od Listów Zastawnych nowych rs. — k. 6 1/9.
3) Wartość kuponu Listu Zastawnego m. Warszawy rs. 1 k. 73 11/18.
4) Wartość kuponu Listu Zastawnego m. Łodzi rs. 1 k. 33 1/3.
5) Wartość kuponu od Listów Likwidacyjnych rs. — k. 72 2/9.

OGŁOSZENIA RZĄDOWE — КАЗЕННЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

UWIADOMIENIA I PRZYWILEJE
ЗАЯВЛЕНІЯ И ПРИВИЛЕГІИ

N. D. 668.

MY ALEXANDER II.
CESARZ WSZECH ROSJI KRÓL POLSKI
& & &
wiadomo czynimy iż,
Trybunał Handlowy w Warszawie,
w Imieniu Naszem
wydał wyrok następujący:

Obecni: Umieniecki Prezes, Rodkiewicz, Bersohn } Sędziowie. Działo się na sesji Trybunału Handlowego w Warszawie d. 19 (31) Stycznia 1874 roku.

(podpisano) Umieniecki Prezes.
(—) Andrychiewicz Podpisarz.

Trybunał Handlowy w Warszawie.

W rozpoznaniu podania Wilchelma v. Bock Doktora Medycyny, przez Aleksandra Jałowieckiego obrońcę przy Senacie jako pełnomocnika tegoż w dniu 18 (30) b. m. i r. zaniesionego, w którem tenże Bock przedstawia iż Izrael Chodlicer i Lewek Vormund wspólnie Kantor wekslu w Warszawie pod Nr. 417 pod firmą Izrael Hodlicer i spółka prowadzący z których pierwszy pod Nr. 971 ab. a drugi pod Nr. 2410/11 zamieszkali zadłużywszy się mu do rewersu w dniu 18 (30) Listopada 1871 r. sumę rs. 12,7000 po dopełnionej upłacie reszty rs. 10328 mimo upływu terminu wypłaty i pozyskanego przeciwko nim na dniu 15 (27) Grudnia 1873 r. wyroku Trybunału Handlowego tęż sumę zasądzającego, nietylko dotąd nie zaspokoili, ale nawet majątek swój ukryli i Chodlicer zamierzył kraj opuścić, a ztąd że ciż stali się niewypłacalnymi i dla tego żąda ogłoszenia upadłości powyższej firmy.

Zważywszy:

Że przychodzenie w obecnym przedmiocie Aleksandra Jałowieckiego imieniem Bocka usprawiedliwia plenipotencją prywatnie na dniu 19 (31) Grudnia 1873 r. mu udzieloną.

Zważywszy:

Że Bock pretensją swoją rs. 10,323 udowadnia rewersem w dniu 18 (30) Listopada 1871 r, przez Izraela Chodlicera i Lewka Vormund na rzecz jego wystawionym, jak niemniej wyrokiem Trybunału daty 15 (27) Grudnia 1873 r. tęż sumę mu zasądzającym skoro zatem Chodlicer i Vormund zaciągniętego długu mimo upływu terminu i pozyskanego wyroku nie zaspokoili, zatem w myśl art. 437 K. H. stali się nie wypłacalnymi, a w takiem położeniu rzeczy na zasadzie art. 443 i dalszych powyższego prawa upadłość ich ogłosić wypada.

Zważywszy:

Że Chodlicer i Vormund mimo swojej niewypłacalności nie tylko nie zastosowali się do prepisu art. 440 ustę. I ale nawet jak podający Bock pokładanem świadectwem Władzy Policyjnej usprawiedliwia Chodlicer zamierzył kraj opuścić tylko tenże przeszkodził mu w pozyskaniu pasportu, więc na zasadzie art. 455 K. H. ściślejsze zabezpieczenie ich osób przez osadzenie w areszcie Cywilnym za długi nastąpić musi.

Zważywszy:

Że skoro Bock pozyskał przeciwko Chodlicerowi i Vormundowi wyrok Trybunału na dniu 15 (27) Grunia 1873 r. przeto datę otwarcia się ich upadłości z dniem tym określić należy:

dlatego,

Trybunał Handlowy w Warszawie.

Upadłość Izraela Chodlicera i Lewka Vormund kantor wekslu wspólnie w Warszawie pod Nr. 417 pod firmą Chodlicer i spółka utrzymujących, z których pierwszy pod Nr. 971 a. b. a drugi pod Nr. 2410/11 zamieszkują ogłasza, czas zaczęcia się takowej z dniem 15 (27) Grudnia 1873 r. określa, opięczętowanie wszelkiego majątku do tychże Chodlicera i Vormunda należącego pod powyższemi numerami lub gdzie bądź indziej znajdować się mogącego rozporządza i do dopełnienia tego Podsędka Sądu Pokoju Wydz. II deleguje Kuratorami upadłości Aleksandra Jałowieckiego Obrońcę przy Senacie i Wilchelma v. Bock Doktora mianuje, na Sędziego Komisarza Rodkiewicza Sędziego Trybunału przeznacza, osoby upadłych Izraela Chodlicera i Lewka Vormund przez osadzenie ich w areszcie Cywilnym za długi zabezpieczyć nakazuje i do wykonania tego bez względu na święto i porę czasu Edwarda Borkowskiego i Kazimierza Brochockiego Komornika upoważnia. Wpis na rs. 3 jako w objekcie niepewnym tymczasowie ustanawia i opłatę takowego na massę wkłada. Mocą tego w I instancji pod tymczasową exekucją mimo oppozycji i appelacji wydanego wyroku, zawieszenie którego na tablicy Trybunału i podanie go do Dziennika Warszawskiego, Gazet Sądowej i Handlowej Kuratorom poleca.

(podp.) Umieniecki, Prezes.
Jan Bersohn, Sędzia.
A. Rodkiewicz Sędzia.
Andrychewicz Podpisarz.

Zalecamy i rozkazujemy Komornikom Sądowym etc.

Za zgodność tego główwego wyciągu wyroku z orginałem na steplu ceny kop. 15 spisanym świadczę i takowy dla Komorników Borkowskiego i Brochockiego wydaję.

Warszawa d. 19 (31) Stycznia 1874 r.

Podpisarz Trybunału
(podp.) Andrychiewicz.

N. D. 658

MY ALEXANDER II-gi
CESARZ WSZECH ROSJI KROL POLSKI
& & &
Wiadomo czynimy, iż
Trybunał Handlowy w Warszawie
w Imieniu Naszem
wydał wyrok osnowy następującej:

Obecni: Umieniecki Prezes. Balicki) Fajans) Sędz. Działo się na sesji Trybunału Handlowego w Warszawie d. 9 (21) Stycznia 1874 r.

(podp.) Umieniecki Prezes.
(—) Andrychiewicz Pisarz.

Trybunał Handlowy w Warszawie.

W rozpoznaniu wniosku Sędziego Komisarza masy upadłości Gotfrieda Wende uczynionego, względem wyznaczenia nowego ostatecznego terminu do likwidacji dla wierzycieli niestawających,

Trybunał Handlowy w Warszawie,

Na zasadzie art. 511 K. H. do likwidacji i werefikacji wierzytelności w masie upadłości Gotfrida Wende dla wierzycieli niestawających jako to: Banku Polskiego, H. Somya w Warszawie. M. Przygórskiego, H. Schuman, E. Kessler, A. Otto, Rajcher et Landau, A. Goldfeder, K. Söderstrom, Merkens et Jupner, A. Landau w Łodzi, Benjamina Krusche w Pabianicach, G. Remus w Zgierzu, Ferdynanda Tuliniusz w Rszewie, Bauza et comp, M. Daukier, L. d. J. Fischer et Arnold, P. Dedin w Verviers, Klugchist et Bechtel w Bremen, Frauz Ringhoffer w Pradze, M. A. Job w Lutomiersku, Henel et Mönhardt w Bielsku, Fortunat et Justet w Avignion, N. Fernbach w Konstantynowie, F. W. Jaeger, Braudt et Warmuth w Dreznie, E. Asten w Lipsku, Gadeau de Kerwille w Rouen, P. d. F. Mittral w S-t Rémy, zamieszkałych, jak niemniej dla wszystkich innych dotąd wcale niewiadomych wierzycieli, termin nowy, ostateczny czteromiesięczny poczynając od dnia publikacji go pod prekluzją wyznacza. Mocą tego w I-ej Instancji wydanego wyroku, podanie którego do Dziennika Warszawskiego, Gazet Sądowej i Handlowej Syndykom poleca.

(podpisano) Umieniecki Prezes.
(podp.) Andrychiewicz Pisarz.

Zalecamy i rozkazujemy wszystkim Komornikom Sądowym, aby niniejszy wyrok wyegzekwowali, Prokuratorom Królewskim, aby tego dopilnowali, Komendantom i Urzędnikom siły zbrojnej, aby dodali pomocy wojskowej, gdy o takową prawnie wezwani będą.

Za zgodność niniejszego wyciągu urzędowego wyroku ze swym oryginałem na papierze bez stempla spisanym świadczę i takowy wydaję dla syndyków.

Warszawa d. 10 (22) Stycznia 1874 r.
Pisarz Trybunału Handlowego
(podp.) W. Andrychiewicz

Dla dogodności stron interesowanych do likwidacji w masie upadłości Gotfrieda Wende w Konstantynowie oznaczają się termina stałe na dnie Środowe każdego tygodnia godzinę 6-ą po południu w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Handlowego w Warszawie przy ulicy Długiej pod N. 549 odbywać się mającą.

Warszawa d. 23 Stycz. (4 Lut.) 1874 r.
Alfons Preiss Patron.

N. D. 87. *Dpartament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr. T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że w d. 22 Sierpnia 1873 r. otrzymał prośbę od p. Kaupe o wydanie cudzoziemcowi Foulise 5-letniego przywileju na udoskonalenia w sposobach i aparatach do nabijania retort i wyładowywania z nich ładunku.

N. D. 85. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr. T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że d. 17 Sierpnia 1873 r. otrzymał prośbę od p. Kaupe o wydanie cudzoziemcom Pratt i Parsons 10-letniego przywileju na udoskonalenia w budowie kół dla dróg żelaznych.

N. D. 81. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust Przem. (Zb Pr. T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że w d. 14 Sierpnia 1873 r. otrzymał prośbę od architektora Łukaszewicza o wydanie mu 10-letniego przywileju na udoskonalony sposób wyrobu podków.

N. D. 77. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr. T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że w d. 7 Sierpnia 1873 r. otrzymał prośbę od inżenierów cywilnych Bletri o wydanie cudzoziemcowi E. Bazain 5-letniego przywileju na szybko-biegący parochod pod nazwą „Express-Bazain".

N. D. 78. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr. T. XI), podaje do wiadomości publicznej że w d. 7 Sierpnia 1873 r. otrzymał prośbę od inżenierów cywilnych Bletri o wydanie cudzoziemcowi E. Bazain 5-letniego przywileju na system łódek do czyszczenia kanałów, rzek i portów.

N. D. 82. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr. T. (II), podaje do wiadomości publicznej że w dniu 11 Sierpnia 1873 r. otrzymał prośbę od nauczyciela J. Speranskiego o wydanie mu 10-letniego przywileju na nowej budowy most.

N. D. 83. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że d. d. 61 Sierpnia 1873 r. otrzymał prośbę od p. Rejsa o wydanie cudzoziemcowi W. D. Rukk 5-letniego przywileju na udoskonalony sposób wyrobu gazu.

N. D 84. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr. T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że w d. 16 Sierpnia 1873 r. otrzymał prośbę od p. Kretzera o wydanie mu i kupcowi Herszsohn 10-letniego przywileju na nowego systemu bruk z „Badernaka".

N. D. 80. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. pr. T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że w d. 11 Sierpnia 1873 r. otrzymał prośbę od p. Kaupe o wydanie cudzoziemcowi Tripler 3-letniego przywileju na udoskonalonej konstrukcji podkłady.

N. D. 102 *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr. T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że w d. 31 Lipca 1873 r. otrzymał prośbę od p. Kaupe o wydanie cudzoziemcom Lauton i Gordon 10-letniego przywileju na udoskonalenia w sposobach przewozu i podnoszenia węgla i innych sypkich produktów.

N. D. 92. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr. T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że w d. 14 Lipca 1873 r. orzymał prośbę od Assesora Kollegjalnego Dementjew o wydanie cudzoziemcowi L. Larmange 10-letniego przywileju na udoskonalenia budowy jednorelsowej drogi żelaznej.

N. D. 79. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr. T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że w dniu 10 Sierpnia 1873 r. otrzymał prośbę od p. Deno o wydanie cudzoziemcowi E. I. B. B. Lebe 10-letniego przywileju na prassę z filtrującymi cylindrami do wydobywania soku z buraków.

N. D. 95. *Departament Handlu i Rękodzieł*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. pr T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że w d. 11 Lipca 1873 r. otrzymał prośbę od inżeniera I. Flawickiego o wydanie mu 10-letniego przywileju na sposób urządzania wentylacji i ogrzewania w mieszkaniach.

N D. 94. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr. T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że w d. 4 Lipca 1873 r. otrzymał prośbę od Radcy Dworu Ignatiewa o wydanie cudzoziemcowi A. F. G. Kaizerowi 3-letniego przywileju na przyrząd do kontrolowania układania relsów.

N. D. 90. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr. T. XI) podaje do wiadmości publicznej, że w d. 29 Sierpnia 1873 r. otrzymał prośbę od cudzoziemca Marszytskiego o wydanie mu 5-letniego przywileju na kompozycję oraz przyrząd do nadawania połysku na podłogach meblach, marmurze i t. p.

N. D. 86. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr. T. XI), podaje do wiadomości publicznej że w d. 17 Sierpnia 1873 r. otrzymał prośbę od mechanika Oszera Bera o wydanie mu 10-letniego przywileju na sposób wyrobu fajansowych i porcelanowych liter do szyldów.

N. D. 104. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr. T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że w d. 20 Września 1873 r. otrzymał prośbę od p. Deno o wydanie cudzoziemcom Boke i Benar 5-letniego przywileju na przyrząd do przetworu torfu na roślinny węgiel.

N. D. 93. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że w d. 2 Lipca 1873 r. otrzymał prośbę od p. Kaupe o wydanie cudzoziemcowi Weikum 5-letniego przywileju na udoskonalenia w sposobie przenoszenia ciężarów.

N. D. 100. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr. T. XI). podaje do publicznej wiadomości, że w d. 28 Lipca 1873 r. otrzymał prośbę od p. Kaupe o wydanie cudzoziemcom Rilej i Genlej 10-letniego przywileju na udoskonalenia budowy pieców w pudlingarniach.

OTWARCIE SPADKOWE.
ОТКРЫТІЕ НАСЛѢДСТВЪ.

N. D. 663. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Lublinie.*

Z powodu nastąpionej śmierci:

1. Konstantego Smolińskiego, właściciela dóbr Krupe, oraz wierzyciela sum: rs. 15,000 rs. 2,000 na koszta subhastacji i rs. 4,000 na procenta, na dobrach Palanówka i Dobre, rs. 3,300 i rs. 450 na dobrach Hruszów, rs. 10,500 na dobrach Piaski Wielkie, rs. 6,000 na dobrach Płonka, rs. 9,044 kop. 34½ na dobrach Niemirówek, i rs. 8,000 na dobrach Łowcza hipotecznie ubezpieczonych;

2. Nieletniego Franciszka Wiktora 2-ch imion Suffczyńskiego, wierzyciela połowy sum. rs. 10,952 kop. 10, rs. 521 kop. 82, rs. 5,070, i rs. 12,555 na dobrach Łańcuchów i Ostrówek hipotekowanych;—oraz

3) Zofji z Madanów Umienieckiej, wierzycielki sum: rs. 9,300, rs. 3,000 i rs. 1,800 na dobrach Wierzbica lokowanych, otworzyły się spadki, do uregulowania których wyznaczonym został termin w mojej Kancelarji na dzień 1 (13) Sierpnia 1874 r.

Lublin d. 16 (28) Stycznia 1874 r.
Walery Głowacki.

N. D. 664. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Kaliszu.*

Po śmierci:

1. Feliksa Krzeczkowskiego wierzyciela sumy rs. 150, sposobem ostrzeżenia w dziale IV wykazu hypotecznego dóbr Niedzielsko z okręgu Wieluńskiego pod Nr. 44 zapisanej.

2. Anieli z Górskich Bielawskiej współwłaścicielki prawa wieczystej dzierżawy 12 włók gruntu i Huty szklannej Wysieradz czyli Janowska zwanej, w dziale III wykazu hypotecznego dóbr Łaska z okręgu Szadkowskiego pod Nr. 11 zapisanego.

3. Walentego i Ludwika Jędrzejewskich wierzycieli sumy rs. 1,233 kop. 60 przez ostrzeżenie w dziale IV wykazu hypotecznego dóbr Przyjma z okręgu Konińskiego pod Nr. 21 zabezpieczonej.

4. Konstancji z Broszków Szerszeńskiej współwierzycielki sum: a) rs. 15,000 na dobrach Mierzyn pod Nr. 12 i b) rs. 7,500 na dobrach Rozprza pod Nr. 37, oraz na dobrach Wroników pod Nr. 25 w dziale IV wszystkich z okręgu Petrokowskiego zapisanych, toczy się postępowanie spadkowe do regulacji którego termin prekluzyjny na dzień 2 (14) Lipca 1874 r. w Kancelarji mojej w Kaliszu wyznaczony został.

Kalisz d. 1 (13) Stycznia 1874 r.
A. Paszkowski.

N. D. 23. *Pisarz Sądu Pokoju w Kraśniku.*

Po śmierci: 1° Zofji z Chruścielewskich Gruszczyńskiej, wierzycielki rs. 300 na nieruchomości pod Nr. 317 w Kraśniku ubezpieczonej; 2° Barbary z Młynarczykowskich 1° voto Pełkowej, 2° Pscionowej, właścicielki ogrodu i łąk na Zarzeczu, przedmieściu m. Kraśnika na Rokicinie pod Nr. 328 położonych, otworzyły się spadki, do regulacji których termin na dzień 1 (13) Maja 1874 r. wyznaczam.

Karśnik d. 16 (28) Paźdz. 1873 r.
Aleksander Wikarski.

REGULACJE HYPOTECZNE.
УСТРОЙСТВО ИПОТЕКЪ.

N. D. 665. *Sąd Pokoju w Szadku. Wydział Hypoteczny.*

Stosownie do żądania pierwiastkowa regulacja hipotek: 1. Domu z należącemi do niego zabudowaniami, pod Nr. 65 i gruntem mórg 3 pr. 100 Nr. 122 Tomasza Fonkowicza, w osadzie Lutomiersk, powiecie Łaskim, 2. Gruntu mórg 3 pr. 20 Nr. 173 Antoniego i Filipiny małż. Gawrońskich, in teritorjo tejże osady; 3. Domu z należącemi do niego placem i zabudowaniem tylnem Nr. 109 teraz (140 dawnym) przy ulicy Senatorskiej w osadzie Szadek p-cie Sieradzkim, Szymona i Józefy małż. Woldanowskich; 4. Domu mieszkalnego z należącemi do niego zabudowaniami, trzema morgami gruntu i morgą pastwiska pod Nr. 314 teraz i 222 dawnym w m. Zduńskiej Woli p-cie Sieradzkim, Motla Piotrkowskiego; 5. Wiatraka z placem Nr. 34 Jana Michalskiego, w wsi Stęszycach Średnich, p-cie Sieradzkim położonych, odbędzie się w Sądzie tutejszym w d. 22 Kwietnia (4 Maja) 1874 r. Wzywa więc każdego, ktoby do nieruchomości tych miał jakieś prawa, iżby w terminie powyższym osobiście lub przez pełnomocnika urzędownie i specyjalnie umocowanego, w Sądzie tutejszym, z dowodami swych praw stawił, gdyż w razie przeciwnym z art. 154 i 160 prawa o hipotekach z r. 1818 ulegnie prekluzji. Ogłoszenie decyzji jakie w skutek aktu pierwiastkowej regulacji wydane będą, nastąpi na jawnem posiedzeniu Sądu tutejszego d. 25 Kwietnia (7 Maja) 1874 roku.

Szadek d. 15 (26) Stycznia 1874 r.
Podsędek, Greffkowicz,

N.D. 652. *Sąd Pokoju w Stopnicy Wydział Hypoteczny.*

Z powodu wniesionego żądania o wywołanie do pierwotnej regulacji hypoteki:

1. Domu murowanego pod Nr. pol. 230 w osadzie Nowy Korczyn przy ulicy Mostowej, wraz z zabudowaniami to jest: dwoma stajniami i wozownią, oraz ogrodem od południa z rzeką Nidą, od zachodu z placem Lejzora Perlmütter, od północy z ogrodami osady, a od wschodu z ulicą Mostową graniczącego, położonych.

Zawiadamia interessantów, iż takowa odbędzie się w kancelarji Hypotecznej Sądu tutejszego w d. 8 (20) Maja r. b.

Wzywa ich przeto, aby do tejże regulacji osobiście lub przez pełnomocników urzędownie i szczególnie umocowanych zgłosili się, pod skutkami prekluzji z art. 154 i 160 pr. hyp. z r. 1818 przepisanych.

Ogłoszenie decyzji w skutek tej regulacji wydanej, nastąpi w d. 10 (22) Maja r. b. i od tegoż dnia czas do odwołania się od niej upływać zacznie.

Interesanci więc bez dalszego wzywania w dniu ogłoszenia jej obecnemi być winni.

Stopnica d. 12 (24) Stycznia 1874 r.
Podsędek, L. Swidziński.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 505. *Magistrat Miasta Warszawy.*

Dnia 14 (26) Lutego r. b. o godz. 12-ej w południe odbędzie się w Sali Posiedzeń Magistratu licytacja głośna in plus na trzyletnie, to jest od dnia 6 (18) Kwietnia r. b. do tegoż dnia i miesiąca 1877 r., wydzierżawienie wywózki odchodów ze zwierząt bitych, oraz błota i śmieci z dziedzińca szlachtuzowego na Solcu, od sumy rubli 15 kop. 30 rocznie.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takową przedsiębiorstwo zgłoszą się w czasie i miejscu wyżej oznaczonym, wraz z kwitem kasy Głównej Ekonomicznej Miasta Warszawy na złożone w tejże kasie vadium w ilości rs. 50 i na koszta ogłoszenia rs. 10 które nie utrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Bliższe warunki dotyczące w mowie będącej licytacji są do przejrzenia w Wydziale Administracyjnym Magistratu każdodziennie wyjąwszy dni świątecznych

Warszawa d. 16 (28) Stycznia 1874 r.

2—3

N. D. 506.

Zarząd XI Okręgu Komunikacji.

Podaje do wiadomości, że w ścisłem zastosowaniu się do art. 1935 T. X. Cz. 1. Zbioru praw Ces. wyd. 1857 r., odbytą zostanie w Ogólnem Zebraniu Zarządu dnia 7 (19) Lutego 1874 roku o godzinie 12-ej z południa nowa in minus licytacja, a dnia 11 (23) Lutego 1874 roku, również o godzinie 12-ej z południa, przetarg, na dostawę w latach 1874, 1875 i 1876 zwiru i kamieni bez tłuczenia ich na szaber, do konserwacji i reperacji dróg bitych XI Okręgu, znajdujących się w granicach gubernji Warszawskiej, które to licytacje i przetargi odbywać się będą oddzielnie na każdą z następujących grup dróg bitych, stanowiących 9 oddzielnych przedsiębierstw, poczynając od cen jednego sażena kubicznego kamieni i zwiru wskazanych obok każdej grupy:

Wyszczególnienie grup, traktów i przestrzeni	Rodzaj materjałów kamiennych	Ilość kamieni i zwiru (saż: kub.)	Cena sażena kubicz. kamieni lub zwiru do licytacji (Rs.)	(K.)	Ogólna wartość (Rub.)	Kaucja do licytacji (Rub.)
I. Brzeski — od 3 do 19 wiorsty. Radymiński — od 2 do 21 wiorsty. Kowieński — od 3 do 27 wiorsty.	kamienie granitowe	3161	32	„	101152	3175
I. Nowogeorgiewski — od 17 do 33 wiorsty.	zwir.	867	34	„	29478	561
II. Zakroczymski — od 5 do 14 wiersty. Powązkowski — od 5 do 7 wiorsty. Kaliski — od 4 do 27 wiorsty.	kamienie granitowe	2472	28	70	70946	2200
II. Zakroczymski — od 15 do 30 wiorsty. Bielanski — od 5 do 10 wiorsty. Marymontski — od 5 do 6 wiorsty.	zwir.	1321	34	„	44914	560
III. Krakowski — od 5 do 20 wiorsty. Nowo-Aleksandryjski — od 5 do 52 w. Wilanowski i Siedlecki — od 5 do 6 w.	kamienie granitowe	3689	31	3	114470	2715
IV. Brzeski — od 20 do 55 wiorsty. Lubelski — od 16 do 43 wiorsty.	kamienie granitowe	2977	14	50	43167	600
V. Krakowski — od 21 do 66 wiorsty.	kamienie granitowe	2221	17	10	37979	1460
VI. Kaliski — od 28 do 75 wiorsty. Fabryczny — od 76 do 92 wiorsty.	kamienie granitowe	2456	16	„	39296	1110
VII. Kaliski — od 76 do 143 wiorsty.	kamienie granitowe	2919	9	50	27731	650

Termina dostaw, i ilości kamieni i zwiru, oznaczone są szczegółowo w warunkach licytacyjnych.

Mający chęć przystąpienia do głośnej licytacji lub przetargu, winni przy podaniach o dopuszczenie ich do licytacji, napisanych na papierze stemplowym ceny właściwej, złożyć przed godziną 12-tą w południe świadectwo na handel i kaucją, wskazaną obok każdej grupy dróg bitych, która to kaucja żądaną jest stosownie do § XI warunków licytacyjnych, i w tychże podaniach wymienić dla której mianowicie grupy dróg bitych pragną ubiegać się o dostawę kamieni lub zwiru.

Deklaracje opieczętowane mogą być składane osobiście lub nadsyłane przez pocztę w terminach, wyżej wskazanych z napisem na kopercie: „Do Zarządu XI-go Okręgu Komunikacji deklaracja na dostawę w latach 1874, 1875 i 1876 kamieni (*lub* zwiru) dla grupy NN dróg bitych XI Okręgu". Deklaracje opieczętowane powinny być napisane według wzoru dołączonego do Art. 1909 T. X. Części I. Zbioru praw Ces. wydania 1857 r. i obejmować w sobie żądane przez tenże i 1910 artykół pomienionego zbioru praw, wiadomości i dowody deklaracje zaś niezgodne z wymienionemi artykułami prawa, będą uważane za żadne i po ukończeniu przetargu i otwarciu opieczętowanych deklaracji, żadne już nowe oferty, na zasadzie art. 1862 i 1940 wspomnionego Tomu Zbioru praw przyjęte nie będą.

Kaucja tak przy podaniu o dopuszczenie do głośnej licytacji, jak również przy opieczętowanej deklaracji, winna być złożoną w gotowiźnie lub papierach publicznych procentowych, wymienionych w artykule 1655 T. X. Cz. I Zbioru praw Ces. wydania 1857 roku i w dopełnieniach do tegoż artykułu, po kursie oznaczonym przez Ministerstwo Finansów kaucje hipoteczne przyjmowane nie będą.

Licytanci mogą codziennie, wyjąwszy dni galowych i świątecznych, od godziny 9-ej rano do 3-ej po południu przeglądać i kopjować warunki licytacyjne, w Biórze Zarządu XI Okręgu Komunikacji.

Naczelnik Okręgu A. Krejsler.
Naczelnik Wydziału Stępiński.
Naczelnik Stołu Muszyński.

N. D. 375. *Magistrat Miasta Warszawy.*

Dnia 4 (16) Lutego r. b. o godz. 12-ej w południe, odbędzie się w sali licytacyjnej Magistratu m. Warszawy licytacja in minus, przez opieczętowane deklaracje, na wykonanie w ciągu roku 1874, robót brukarskich w sześciu oddziałach miasta tutejszego, na jakie toż miasto pod względem technicznym podzielone zostało, a mianowicie.

W oddziale I do którego zaliczają się cyrkuł 1 i 2 część Zamkowego i część Sobornego.

W oddziale II do którego zaliczają się cyrkuł 3 i 11 część Zamkowego i część Sobornego.

W odziale III do którego zaliczają się cyr. 4 i 5,6 Bielańskii Powązkowski.

W oddziale IV do którego zaliczają się cyrk. 7 i 8 Wolki i Jerozolimski.

W odziale V do którego zaliczają się cyrk. 9 i 10 Łazienkowski i Nowego Świątu.

W oddziale VI do którego zalicza się cyrkuł 12 Pragski.

Licytacja rozpocznie się na każdy oddział odzielnie, od cen w zatwierdzonym wykazie na roboty brukarskie w Warszawie ustanowionych i do niniejszej licytacji podanych.

Mający zamiar ubiegania się o entreprzyzę robót brukarskich w którymkolwiek z pomienionych sześciu oddziałów, winien w czasie i miejscu wyżej oznaczonym, złożyć na ręce Prezynta Miasta opieczętowane deklaracje, na papierze stemplowym ceny kop. 70, napisane podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami bez poprawek, wypisze jaki odstępuje procent, od cen w powołanym wykazie zamieszczonych, i do niniejszej licytacji podanych. z dołączeniem kwitu Kasy Głównej Ekonomicznej m. Warszawy, na złożone vadium, do robot:

W oddziale I rub. 450.
„ II „ 150.
„ III „ 490.
„ IV „ 490.
„ V „ 350.
„ VI „ 100.

i na koszta ogłoszenia po rs. 6, które nieutrzymującym się przy licytacji, natychmiast zwrócone będą. Wreszcie na kopertach deklaracji oprócz adresu do p. o. Prezydenta miasta, powinno być wyrażone „ deklaracja do licytacji w dniu 4 (16) Lutego r. b. odbyć się mającej, na roboty brukarskie w oddziale N. N. miasta Warszawy ".

Warunki oraz cenniki są do przejrzenia w Wydziale Administracyjnym w godzinach biórowych.

Wzór do deklaracji

W skutek ogłoszenia z dnia . . . . . . podaję niniejszą deklarację iż podejmuję się wykonać w ciągu roku 1874 roboty brukarskie w oddziale N. N. (wymienić oddział) miasta Warszawy i od cen na te roboty w zatwierdzonym cenniku ustanowionych, odstępuję procentów N. N. wypisać cyfrą i literami) poddając się zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone vadium rub. N. N. i na koszta ogłoszenia rs. 6, przy niniejszym załączam.

Stałe moje zamieszkanie w N. N., pisałem dnia N. N., (podpisać wyraznie imie i Nazwisko).

Warszawa d. 9 (21) Stycznia 1874 r.

N. D. 669. *Zarząd Wód Mineralnych w Ciechocinku.*

Podaje do publicznej wiadomości, że w Biórze Zarządu Wód Mineralnych w Ciechocinku, odbywać się będą licytacje *in minus* przez opieczętowane deklaracje na dostawę w r. b. na potrzebę Warzelni Soli i Łazienek następujących materjałów:

1. W dniu 6 (18) Marca r. b. o godzinie 11 z rana na dostawę 125 sażeni kub. ruskich, drzewa opałowego, sosnowego; cena do licytacji podaje się na rs. 17 kop. 40 za sażeń; vadium wymagane jest rubli 200.

2. W dniu 8 (20) Marca r. b. o godzinie 11 z rana, na dostawę 316½ sażeni kub. torfu; cena do licytacji ustanawia się na rs. 12 za sażeń; vadium wymagane jest rs. 375.

Deklaracje i na mniejszą ilość przyjmowane będą, w dniu licytacji do godziny 11 z rana.

Bliższe warunki dotyczące tych dostaw, przejrzane być mogą każdodziennie wyjąwszy dni świątecznych w Biórze Komitetu Głównego w Warszawie, przy ulicy Ciepłej pod Nr. 8 i w Biórze Zarządu Wód Mineralnych w Ciechocinku.

Ciechocinek d. 14 (26) Stycznia 1874 r.
Prezes Zarządu, Rzeczywisty Radca Stanu
A. Ziembiński.
Członkowie: Ignatowski,
Mirecki.

2—3

N. D. 660. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Anny z Riethów Kwaśniewskiej, po Józefie Kwaśniewskim doktorze medycyny, profesorze uniwersytetu krakowskiego pozostałej wdowy, Józefa Kwaśniewskiego doktora medycyny obojga w Warszawie pod N. 752 Anny z Kwaśniewskich po Karolu Zawadzkim Komisarzu Ekonomicznym Zarządu Finansów pozostałej wdowy, w Warszawie pod Nr. 778 Juliusza Kwaśniewskiego doktora medycyny Inspektora Urzędu Lekarskiego miasta Gubernialnego Lublina, tamże zamieszkałego, wszystkich zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Xawerego Karasińskiego, Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu, w Warszawie pod Nr. 590 zamieszkałego, obrane mających w poszukiwaniu sumy rs. 3,000 z procentem prawnym od d. 12 (24) Czerwce 1873 r. i kosztów od Ludwiki z Benczewskich Smoczyńskiej po Jakóbie-Janie Smoczyńskim pozostałej wdowy. właścicielki nieruchomości w Warszawie pod Nr. 1399 położonej, tamże zamieszkałej, protokółem Antoniego Tymeckiego Komornika przy Trybunale tutejszym w d. 25 Sierpnia (6 Września) 1873 r. sporządzonym zajętą i zaaresztowaną zostala

NIERUCHOMOŚĆ

w Warszawie pod Nr. 1399 hypotecznym, a pod Nr. 46 policyjnym, przy ulicy Marszałkowskiej, na gruncie emfiteutycznym, w Cyrkule Nowoświetskim X, gminie Magistratu miasta Warszawy w parafji Rzymsko-Katolickiej S-go Krzyża w Warszawie, pod jurisdykcją Sądu Pokoju Wydz. III-o położona, prawem własności do egzekwowanej dłużniczki Ludwiki Smoczyńskiej wdowy należąca na przymuszone wydzierżawienie protokółem Tymeckiego Komornika w d. 1 (13) Sierpnia 1873 r. sporządzonym, na żądanie tychże rodzeństwa Kwaśniewskich i w poszukiwaniu tej samej należności od d. 1 Stycznia 1874 r. wydzierżawiona, i pod administracją Sądową do czasu wydzierżawienia Gwalbertowi Matuszewskiemu obywatelowi w Warszawie pod N. 317 zamieszkałemu oddana prócz tego od d. 12 (24) Kwietnia 1873 r. w większej części lokatorów na zasadzie rezolucji Magistratu miasta Warszawy pod sekwestrem za podatki zostająca ogólnej rozległości około łokci kwadratowych 1890 obejmująca.

Na gruncie tej nieruchomości są następujące zabudowania:

1. Dom frontowy masiw murowany, parterowy z mieszkaniami poddasznemi, w części dachówką a w części blachą kryty, dwa kominy murowane mający, przy powyższym domu w podwórzu znajdują się:

2. Sztachety z drzewa.

3. Piwnica w ziemi, ziemią przykryta.

4. Zabudowania z cegły palonej murowane dachówką kryte.

5. Oficyna murowana, na piwnicach, o parterze pierwszem piętrze, z mieszkaniami poddasznemi, pod pół dachem dachówką krytym, 4 kominy murowane mającym.

6. Komórki i kloaki dachówką kryte.

7. Smietnik z desek.

8. Studnia balami cembrowana z pompą i korbą żelazną.

9. Podwórze kamieniem polnym wybrukowane.

W nieruchomości tej jest 13 lokatorów, z imion i nazwisk oraz ilości ceny najmu uiszczających, w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą kierującego Xawerego Karasińskiego Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu, w Warszawie pod Nr. 590 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I-ym złożone przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi m. Warszawy, w Warszawie pod Nr. 462 urzędującemu, na ręce Władysława Różyckiego urzędnika tegoż Magistratu.

2. Leonowi Cholewińskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału III o Warszawie, w Warszawie pod Nr. 405 urzędującemu na ręce Ludwika Rutkiewicza Podpisarza tegoż Sądu.

Obudwom d. 25 Sierpnia (6 Września) 1873 roku.

Wniesiono do księgi wieczystej, powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, w Warszawie d. 25 Sierpnia (6 Września) 1873 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydz. I na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na jawnem posiedzeniu Trybunału tutejszego w Warszawie w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana, dnia 1 (13) Listopada 1873 r. w Wydziale I.

Sprzedażą kierować będzie Xawery Karasiński Obrońca przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 8 (20) Września 1873 r.
R. Linowski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego Gubernji warszawskiej w Warszawie.

Warszawa d. 8 (20) Września 1873 r.
R. Linowski.

Następnie po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży nieruchomości Nr. 1399 hypotecznym, a pod Nr. 46 policyjnym, w Warszawie położonej, oraz przygotowawczego przysądzenia tejże Karasińskiemu Mecenasowi za sumę rs. 3,000 na d. 14 (26) Stycznia 1874 r. odbytego, zarazem Trybunał Cywilny w Warszawie, wyrokiem w tymże samym dniu zapadłym, termin do ostatecznego przysądzenia rzeczonej nieruchomosci na d. 8 (20) Kwietnia 1874 r. godzinę 10 z rana oznaczył, który odbędzie się w miejscu posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 w Wydziale I.

Licytacja zacznie się od ⅔ części szacunku taksą przez biegłych sporządzić się mianą wynaleźć się mającego.

Warszawa d. 22 Stycz. (3 Lutego) 1874 r.
R. Linowski.

N. D. 644. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Płocku.*

W zastosowaniu się do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni iż na żądanie Hermana Lewińskiego kupca, w mieście powiatowem Włocławsku, gubernji Warszawskiej i Witolda Miączyńskiego. właściciela dóbr we wsi Wielgie, powiecie Lipnowskim, gubernji Płockiej zamieszkałych a zamieszkanie prawne do całego postępowania subhastacyjnego u Gracjana Dąbrowskiego, Obrońcy Prokoratorji i zarazem Patrona przy Trybunale Cywilnym w Płocku, w mieście gubernialnym Płocku zamieszkałego obrane mających, w poszukiwaniu sumy rs. 15,000, z większej rs. 22,500 pochodzącej, z procentem po pięć od sta od dnia 12 (24) Czerwca 1873 r. pod N. 14 działu IV wyuazu hypotecznego dóbr Bogucic z Okręgu Lipnowskiego ubezpieczonej, oraz kosztów egzekucyjnych od Adolfa Rudnickiego, właściciela dóbr Bogucin w tychże dobrach Bogucinie okręgu Lipnowskim zamieszkałego, protokułem Komornika przy Trybunale Cywilnym w Płocku Teofila Slaskiego dnia 14 (26) Września 1873 r. sporządzonym zajęte i zaaresztowane zostały na sprzedaż. w drodze przymuszonego wywłaszczenia

DOBRA ZIEMSKIE

Bogucin, z przyległościami to jest: gruntami na folwarku Krzyżówka, w okręgu i powiecie Lipnowskim, gubernji Płockiej, gminie i parafji Szpethal Górny położone, w odległości od miasta Lipna wiorst 16 Włocławska wiorst 25, od miasta Gubernialnego Płocka wiorst 42, od miasta Warszawy wiorst 154, od rzeki Wisły wiorst 4½; leżą one w jurisdykcji Sądu Pokoju w Lipnie. Dobra Bogncin należą do własności Adolfa Rudnickiego i są w jego posiadaniu; składają się z jednego kawała gruntu a w takowych znajdują się grunta włościan wsi Bogucin, Wilczeniec, kolonji Osiek i folwarku Krzyżówka, na mocy Najwyższego ukazu z roku 1864 uwłaszczonych, w granicach stałych okopcowanych.

Dobra te obejmują z wszelkiemi przyległościami i przynależytościami, z wyłączeniem gruntów włościańskich, ogólnej rozległości przybliżonym sposobem włók miary nowopolskiej 26, morgów 16 prętów 250, graniczą one na wschod z wsią Chełmica-Mała i Skorzno, na południe z wsią Szpethal-Górny na zachód z wsią Witoszyn, a na północ z wsią Fabjanki.

Zabudowania znajdują się następujące:

A We wsi Bogucinie:

1. Dwór z drzewa w węgieł pobudowany, deskami obszalowany, gontami kryty, o dwóch kominach murowanych, przed którym znajduje się ganek na słupach drewnianych, od ogrodu także ganek ze schodkami, dwór obejmuje sień, przedpokój i pięć pokoi, a w szczycie takowego znajduje się przystawka z cegły palonej, z której wchodzi się do dwóch piwnic z kamienia polnego murowanych. We dworze mieszka właściciel Adolf Rudnicki z familją.

2. Oficyna z drzewa pobudowana gontami pokryta, o jednym kominie, obejmuje dwie sieni, trzy izby i kuchnię angielską, w oficynie tej znajduje się kuźnia z kominem kowalskim, narzędzia kowalskie należą do kowala, który wykonywa robot dla dworu potrzebne. Oficynę tę zajmuje służba dworska.

3. Studnia drzewem ocembrowane z żurawiem, kulką i kubłem.

4. Gołębnik na słupie drewnianym.

3. Kloaka deskami obita, i deskami pokryta.

6. Lamus z drzewa pobudowany gontami pokryty.

7. Chlewek z drzewa pobudowany słomą pokryty.

8. Dwa parski w ziemi i ziemią pokryte.

9. Dwa słupy drewniane do dzwonka.

10. Chlew z drzewa, słomą pokryty, z dwoma dymnikami w dachu.

11. Owczarnia z cegły palonej pobudowana, słomą pokryta.

12. Stodoła z cegły palonej pobudowana smołowcem pokryta, o 4-ch klepiskach, a przy niej budynek z cegły palonej.

13. Spichrz z cegły palonej pobudowany, piętrowy, dachówką kryty, a pod nim piwnica z kamienia polnego.

14. Obora, stodoła i stajnia, z cegły palonej pobudowane, pod jednym dachem ze smołowca, w budynku tym znajduje się sieczkarnia o dwóch kosach z manężem.

15. Studnia, drzewem ocembrowana z pompą.

16. Dom z drzewa pobudowany, o jednym kominie murowanym, obejmuje jedną sień i dwie izby, a przy nim znajduje się wjazd z drzewa, dom i wjazd słomą pokryte, w domu tym mieszka służba dworska.

17. Dom z drzewa pobudowany, słomą kryty. o jednym kominie murowanym, obejmuje dwie sieni i trzy izby; w domu tym mieszka służba dworska, jedna zaś izba należy do włościanina uwłaszczonego.

18. Chlew z drzewa, słomą kryty, w którym dwa chlewki należą do dworu, a jeden do włościanina uwłaszczonego.

19. Dom z drzewa słomą kryty, o jednym kominie w którzm sień wspólna dworu i włościanina uwłaszczonego, jedna izba należy do dworu, a reszta domu do włościan uwłaszczonych.

20. Dom z drzewa słomą kryty, o jednym kominie, w którym jedna sień jest wspólna dworu i uwłaszczonego włościanina, jedna izba należy do dworu i stoi pustkami, reszta, zaś domu należy do uwłaszczonych włościan.

B. Na folwarku Krzyżówka:

21. Dom z drzewa o jednym kominie, słomą pokryty, obejmuje sień jedną i dwie izby, przy domu tym znajduje się szopa, druga połowa tego domu należy do uwłaszczonego włościanina.

22. Stodoła z drzewa słomą pokryta, w której pół klepiska i jeden zasiek należy do dworu, a pół klepiska i drugi zasiek do uwłaszczonego włościanina.

23. Chlew z drzewa słomą pokryty, w którym jeden chlew należy do dworu, a reszta do uwłaszczonego włościanina.

Zabudowania od N. 21 do 23 włącznie, jak niemniej gruntu i łąki morgów 7 prętów 63, na mocy aktu z dnia 1 (13) Listopada 1871 r. w procencie od wypożyczonej sumy rs. 485 zostają w zastawie do dnia 1 (13) Listopada 1874 r. Augusta Ertmana, która to zastawa jest objawiona w dz. III pod Nr. 9 wykazu hypotecznego.

Grunta orne w dobrach Bogucin podzielone są na siedm pól i obejmują rozległości około morgów 440.

Ogród owocowy przy dworze, składający się z rożnych drzew owocowych i dzikich przed dworem, obejmuje około morgów 2 i prętów 60.

Łąki w różnych miejscach, na których znajdują się bagna i kopalnia torfu, obejmują rozległości około morgów 68.

Las sosnowy i zagajnik, pod granicą wsi Witoszyn położony, obejmują około morgów 100.

Pastewniki i odłogi przy górach, przy zagajniku i w miejscu Bugaj zwanym, obejmują około morgów 137.

Trzy kanały, w ogrodzie, przy zabudowaniu i w miejscu Bugaj zwanem, obejmują w ogóle około prętów 190.

Ogólna przestrzeń gruntu pod zabudowaniami, drogami i w piaskach, obejmują około morgów 49.

Ogólna przestrzeń dóbr zajętych wynosi około włók 26, morgów 16, prętów 250.

Uwłaszczeni włościanie posiadają gruntu: na folwarku Bogucin osad 30, morgów 47 prętów 152, i mają służebności pasania inwentarzy na gruntach dworskich, mianowicie: osad Nr. 22 i 24, po trzy sztuki, Nr. 15, 16 i 30, po 2 sztuki bydła, a pozostałe osady, po jednej sztuce, i zbierać leżaninę w dworskim lesie, na przestrzeni 23 morgów, raz w tydzień: bez siekiery, kulki i fury. Na folwarku Wilczeniec posiadają gruntu morgów 291 pr. 195 i nie mają żadnych służebności. Na kolonji Osiek uwłaszczonych 24 osady, posiadają gruntu morgów 332 pr. 43 i jedna tylko osada Nr. 18 ma prawo pasania na gruntach dworskich 50 sztuk owiec, inne osady nie mają służebności. Na folwarku Krzyżówka mor. 51 pr. 52, bez służebności.

Podatków opłaca się rocznie w ogóle rs. 346 kop. 67 i na kancelarję Wójta gminy rs. 20 kop 32. Z folwarku Krzyżówka zalega nieopłaconej na rok 1873 składki drogowej kopiejek srebrem trzydzieści.

Z dobrami Bogucin zajęte zostały inwentarze, żywe i martwe, do własności Adolfa Rudnickiego należące mianowicie: owiec poprawnej rasy sztuk 400, wołów 15, krów 12, jałowizny sztuk 12, koni 13, stadninny sztuk 4, trzody chlewnej sztuk 6, młocarnia jedna, wozów półtoracznych 5, pługów amerykańskich 10, bron żelaznych dziesięć.

Protokół zajęcia doręczony został w kopjach:

1) Michałowi Smolińskiemu, Wójtowi gminy Szpethal Górny, do której dobra zajęte Bogucin z przyległościami należą, d. 11 (23) Paźdz. 1873 r., 2) Tadeuszowi Stacewiczowi Pisarzowi Sądu Pokoju w Lipnie, d. 10 (22) Października 1873 r.

Akt zajęcia wniesiono do księgi wieczystej dóbr ziemskich Bogucin, z okręgu Lipnowskiego, d. 23 Paźdz. (4 Listopada) 1873 r. a do księgi zaaresztowań, w kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego utrzymywanej, dnia dzisiejszego.

Pierwsze ogłoszenie zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych, przygotowanych do sprzedaży w drodze przymuszonego wywłaszczenia, dóbr ziemskich Bogucin z przyległościami, w okręgu Lipnowskim położonych, odbędzie się na posiedzeniu Trybunału Cywilnego w Płocku d. 21 Grudnia 1873 r. (2 Stycznia 1874 r.) o godz. 10 z rana.

Płock d. 29 Paźdz. (10 Listopada) 1873 r.
Piętka.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Płocku.

Płock d. 29 Paźdz. (10 Listopada) 1873 r.
Piętka.

Po odbyciu trzech ogłoszeń warunków licytacyjnych w dniach 21 Grudnia (2 Stycznia) 1873/4 r., 4 (16) i 18 (30) Stycznia 1874 r. Wyrokiem Trybunału Cywilnego w Płocku dnia dzisiejszego wydanym termin do przygotowawczego przysądzenia dóbr wyżej wymienionych na dzień 22 Lutego (6 Marca) 1874 r. godzinę dziesiątą z rana na audjencji tegoż Trybuału wyznaczonym został, w którym to terminie licytacja rozpocznie od sumy rs. 15,000.

Płock d. 18 (30) Stycznia 1874 r.
Piętka.

N. D. 666.

Podpisany Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, pod № 595 zamieszkały, zawiadamia i ogłasza: iż na mocy wyroków tegoż Trybunału, pierwszego z dnia 26 Września (8 Października) 1873 r. ocznie pomiędzy Florjanną v. Florentyną z Kułakowskich v. Kołakowskich Badowską, Wojciecha Badowskiego właściciela części Wsi Gąbie żoną w asystencji i za upoważnieniem męża czyniącą, w tejże wsi Gąbie Powiecie Błońskim Gubernji Warszawskiej zamieszkałą powódką, przez Konstantego Grzybowskiego Patrona stawającą z jednej, a współ sukcesorami po Leonie Kułakowskim v. Kołakowskim pozostałemi, jako to: *a*) Franciszką z Pajerów 1-o voto Wittich 2-o Kułakowską v. Kołakowską, po tymże Leonie Kułakowskim v. Kołakowskim pozostałą wdową, a na teraz Adolfa Lejman obywatela żoną przy jego asystencji i za upoważnieniem czyniącą, w Osadzie fabrycznej Żyrardów powiecie Błońskim. *b*) Opieką nieletnich Eleonory i Wacława Wałachowskich po Józefie z Kułakowskich v. Kołakowskich i Wojciecha małż. Wałachowskich w osobach: Piotra Kułakowskiego v. Kołakowskiego jako głównego, i Jakóba Karkucińskiego jako przydanego, opiekunów w Osadzie Młynarskiej Rutka. *c*) tymże Piotrem Kułakowskim v. Kołakowskim obywatelem, w imieniu własnym, czyniącym, w tejże osadzie Rudka O-gu dawniej Rawskim a teraz Błońskim powiecie Skierniewickim. *d*) Katarzyną z Kułakowskich v. Kołakowskich Strzałkowską, Ludwika Strzałkowskiego Gajowego żoną, przy jego asystencji i za upoważnieniem czyniącą we wsi Miedniewice O-gu i Powiecie Błońskim, a wszystkiemi, w Gubernji Warszawskiej, zamieszkałemi, pozwanemi, przez Franciszka Siateckiego Adwokata stawającemi, z drugiej, oraz *e*) Anielą z Kułakowskich v. Kołakowskich Zakrzewską, Jana Zakrzewskiego Obywatela żoną przy asystencji i za upoważnieniem męża czyniącą, we wsi Kaczkowie powiecie Błońskim Gubernji Warszawskiej zamieszkałą, przez Macieja Szypnickiego Adwokata stawającą, z trzeciej. *f*) Antonim Bronikowskim obywatelem opiekunem szczególnym ad hoc, dla nieletnich Eleonory i Wacława Wałachowskich dodanym w Mieście Powiatowem Błoniu zamieszkałym, przez Józefata Magnuskiego Adwokata stawającym, z czwartej strony; zapadłego dział majątku po niegdy Leonie Kułakowskim v. Kołakowskim, i sprzedaż należącej do spadku Osady Młynarskiej **„Rudka"** zwanej w O-gu dawniej Rawskim obecnie Błońskim, powiecie dawniej Rawskim obecnie Skierniewickim, Gubernji Warszawskiej położonej, nakazującego; do udzielenia opinji o niepodzielności w naturze i takowej oszacowania biegłych mianującego, oraz drugiego wyroku tegoż Trybunału z d. 10 (22) Grudnia 1873 r. ocznie pomiędzy temi samemi stronami i przez tychże Obrońców stawającemi, zapadłego; opinję o niepodzielności w naturze, i taksę tejże osady zatwierdzającego wystawioną zostaje na sprzedaż przez publiczną licytację:

OSADA MŁYNARSKA **„Rudka"** zwana, przy wsi Kolonjalnej tegoż nazwiska, w parafji **Mszczonów,** gminie **Korabiewice** O-gu dawniej Rawskim obecnie Błońskim Powiecie dawniej Rawskim obecnie Skierniewickim, Gubernji Warszawskiej, leżąca, granicząca: od wschodu z dobrami Korabiewice, od południa z Hutą partacką, a od zachodu i północy znowu z gruntami Korabiewickiemi. Z osady tej, ze **spadkiem wody i rybołówstwem,** oraz z przestrzenią gruntów z łąkami ogółem **włókę jedną morgów 4,** i prętów 52, miary nowopolskiej, obejmującą, płaci się rocznie kanonu czyli czynszu ogólna kwota rs. 47, a nadto osadę tę składają następne zabudowania: *a*) Młyn wodny Amerykański. *b*) Dom mieszkalny o 4-ch izbach. *c*) Stodoła. *d*) Obora ze stajnią. *e*) Piwnica murowana. *f*) Bróg obmurowany. *g*) płoty ogrodzone, a obok tego, należą do niej: **grunta, łąki, pastwiska,** spadek wody czyli **dochód z młyna i rybołówstwo;** wszystko w przestrzeni wyżej orzeczonej.

Do odbycia sprzedaży delegowany jest W-y Emeryk Kozerski Sędzia Trybunału Cywilnego w Warszawie przed którym w d. 9 (21) Stycznia 1874 r. o godz. 1-ej i pół z południa odbyła się pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych, a w dniu 20 Lutego (4 Marca) 1874 r. o godzinie 1-ej i pół z południa, odbędzie się druga publikacja i zarazem przygotowawcze przysądzenie.

Zbiór objaśnień i warunki sprzedaży przejrzane być mogą w Kancelarji W. Pisarza Trybunału Cywilnego Wydz. III w Warszawie pod N. 549 urzędującego i u podpisanego Patrona w Warszawie pod N. 505 zamieszkałego, sprzedaż popierającego.

Licytacja osady tej zacznie się od sumy rs. 2577 k. 40 jako szacunku taksą biegłych wykrytego.

Wadium rs. 500 w gotowiźnie złożyć należy.

Konstanty Grzybowski,
Patron Trybunału.

N. D. 659. Prawnie zajęte objekta jako to meble machoniowe, jesionowe, lustra, zegary garderoba i bielizna, naczynia i miedź kuchenna, chustki, kaftaniki, peleryny, beduiny, szale kaptury, spódnice, trzewiki, kapelusiki, wszystko wełniane, krawaty różne jedwabne, wszystko w znacznej ilości, beczki, krany, bufety miary, wódka, likiery, araki, butelki i t. p., w d. 29 Stycznia (10 Lutego) r. b. o godzinie 9 z rana przy ulicy Nalewki pod Nr. 2252, o godzinie 11 z rana przy ulicy Danielewiczowskiej pod Nr. 619/20, a o godzinie 2-ej z południa przy ulicy Elekoralnej pod Nr. 745/6 w Warszawie, przez publiczną licytację sprzedane będą.

W Karwowski, Komornik.
ulica Długa Nr. 550 (20).

ZAPOZWY EDYKTALNE I ŚLEDCZE.
ВЫЗОВЫ КЪ СУДУ.

N. D. 155. Sąd Policji Poprawczej w Łomży zapozywa Lejbę Pietruszkę z osady Zambrowo, obecnie z pobytu niewiadomego, abv dla posłuchania wyroku w sprawie p-ko niemu wydanego, w przeciągu dni 30 w Sądzie tutejszym stawił się, w przeciwnym bowiem razie podług prawa postąpionem z nim będzie.

Łomża d. 21 Grudnia (2 Stycznia) 1873/4 r.

N. D. 422. Sąd Policji Poprawczej w Petrokowie. Wzywa niniejszem Stanisława Piątkiewicza nauczyciela Szkoły Elementarnej we wsi Witkowiu do gminy Opatów powiatu Częstochowskiego obecnie z pobytu niewiadomego, ażeby w ciągu dni 30 licząc od daty ogłoszenia stawił się w Sądzie tutejszym do ogłoszenia mu wyroku Sądu Kryminalnego Warszawskiego w jego sprawie wydanego, w przeciwnym razie Sąd postąpi podług prawa.

Petroków d. 3 (15) Stycznia 1874 r.

N. D. 397. Sąd Policji Poprawczej w Kielcach. Podaje do publicznej wiadomości że Jan Łosakiewicz felczer we wsi i gminie Złota zamieszkały za niedowolone i błędne leczenie wyrokiem Sądu Kryminalnego z d. 17 (29) Lipca 1873 r. został skazany na areszt przez tygodni 3, i dwuletni dozór policyjny.

Kielce d. 2 (14) Stycznia 1874 r.

N. D. 291. Sąd Policji Poprawczej w Lublinie. Wzywa wszelkie władze wojskowe i cywilne nad porządkiem i bezpieczeństwem w kraju czuwające, aby zwróciły uwagę na Izraela Nudelmana ważnego przestępcę zbiegłego z Lublina w m. Listopadzie r. z. i w razie ujęcia dostawić go nie omieszkały Sądowi tutejszemu lub innemu najbliższemu miejsca ujęcia Sądowi, rysopis: Nudelmana lat 36, wzrost 2 arszyny 6 werszków, twarz okrągła, nos i usta umiarkowane.

Lublin d. 1 (13) Stycznia 1874 r.

OGŁOSZENIA PRYWATNE.

N. D. 621. **Akcja** Domu Zleceń Rolników Podlaskich w Siedlcach, wydana za Nr. 446 na imię Aleksandry Dmochowskiej zaginęła. Ostrzega się aby takowej nikt nie nabywał, gdyż odpowiednie kroki dla odzyskania tejże Akcji, poczynione zostały.

2—3 **Leon Dmochowski.**

N. D. 515. **Akcja** Domu Zleceń Rolników Podlaskich pod firmą Kozłowski, Zębrzuski Buchowiecki i spółki Nr. 414 zaginęła. Uprasza się szanownego znalazcę oddać albo do Kupca Herszka Rozenbaum w Siedlcach, albo do Kantoru Domu Zleceń, a zastrzega się że ta Akcja żadnej wartości nie ma.

Herszko Rozenbaum.

N. D. 374. **Kwit depozytowy** Banku Polskiego wydany d. 16 Sierpnia 1871 r. za Nr. 26,304 na rs. 372 kop. 13 zagubiony został. Ostrzega się znalazcę iż korzyści żadnej gnać nikt nie może, gdyż wszelkie zastrzeżenia gdzie należy poczynione zostały.

3—3